

KOMMUNISTISK POLITIK

København, 18. marts 2006

BUDSKAB FRA GRÆSRØDDERNE: FOGH MÅ GÅ!

Nr. 7

10. årg.

2006

31. marts -
13. april

Støttepris 12 kr.

TEMA: STOP TERRORLOVENE!

- Foghs politistat s. 2 ● Politikere, generaler og imamer s. 3 ●
- Kamp mod Fogh-regeringen s. 4 ● Efteruddannelse i overenskomsten s. 8 ●
- Kirkmand advarede Danmark s. 9 ● Halloooooooooo? s. 10 ●
- De unges og arbejdernes Frankrig markerer sig s. 12 ● Stop terrorlovene s. 14 ●
- Atomkrig mod Iran? s. 16 ● Tortur i Irak s. 18 ● Sejr til den irakiske modstand! s. 19 ●
- Enhedslisten s. 21 ● Debat s. 22 ● Terrorlove angriber ret til faglig aktivitet s. 24

Foghs politistat

KOMMUNISTISK POLITIK

Da Anders Fogh Rasmussen første gang dannede regering blev der talt meget om 'minimalstaten', som han plæderede for. Så lidt stat som muligt, lød parolen med et ekko fra de amerikanske nyliberalister og neoconmænd. Kritikere kaldte det 'natvægterstaten' modelleret efter det 19. århundredes statsopfattelse – med en ordensmagt, der skulle sørge for, at borgerne kunne sove trygt om natten.

Nu ved vi, hvad det var for en stat, Fogh ønskede sig: En politistat. En politistat anno 2006. Og modellen er ikke gammel dansk, men ærke-Bushamerikansk. Maksimal kontrol med borgerne, minimal kontrol med monopolerne og benhård slagting af enhver politisk protest.

Midt i stanken af råddent kød (fra kølediskene og Irak) mhafter Fogh-regeringen nye terrorlove igennem uden mulighed for noget, der bare ligner en egentlig offentlig debat. Foghs egen partifælle og retspolitiske ordfører Birthe Rønn Hornbech kalder terrorlovgivningen for vejen til en politistat: - *Retssikkerhedsmæssigt er der tale om det største skred, vi har set. Det er et angreb på frihedsrettighederne ud over alle grænser. Men det er et angreb, som maskeres ved en alt for hurtig behandling*, siger hun. Den tidligere vicepolitimester betegner det også som 'en selvmodsigelse ud over alle grænser' at Anders Fogh hylder 'ytringsfriheden' i Muhammed-sagen og samtidig gennemfører en lov, der vil fængsle den.

Men Birthe Rønn Hornbech har før kritiseret terrorlove er alligevel endt med at stemme for dem.

Modstanden mod Foghs politistat er endog meget bred – men fra det borgerlige og socialdemokratiske Danmark bliver det ikke til andet end forkølede verbale protester og indordning under det parlamentariske flertal af nykonservative mørkemænd, racister og kryptofascister.

Foghs politistat er ikke en åben fascistisk politistat. Også der ligner den Bush's amerikanske politistat. Formelt set bevares grundlovsrettighederne og den såkaldte retsstat – men reelt set sættes de ud af kraft. Formelt eksisterer det parlamentariske demokrati – reelt er der tale om monopolenes diktatur uden fernis. Der er tale om en snedigere form for fas-

cisme end den gammelkendte og forhadte tyske og italienske udgave fra sidste århundrede. Men vejen til *monopolkapitalens utilslørede terroristiske diktatur* vil ikke være lang.

Kernen i Foghs ny terrorlov er overdragelsen af en lang række nye magtbeføjelser til politiet og suspensionen af de traditionelle kontrolmekanismer og af de borgerlige frihedsrettigheder. Alt og alle vil fra nu af uden dommerkendelse eller retsindsigt kunne blive underkastet politiets aflytning og elektroniske overvågning. De nye elektroniske kommunikationsmidler sættes under politikontrol, og alle civilsamfundets instanser og aktiviteter tvinges til at samarbejde med politimagten. Efterretningstjenesternes operationsfelt bliver omfattende udvidet. Den ny terrorlov opretter simpelthen en hemmelig politimagt uden for de traditionelle borgerlige demokratiske mekanismers indsigt og kontrol.

I sidste ende vil det være politiet og ikke domstole eller civilsamfundet, der afgør enkeltpersoners eller grupperes skæbne. Mulighederne for misbrug fra politiets og en fascistisk gruppe politikeres side er enorme – nærmest ubegrænsede.

Og det er netop disse 'muligheder for misbrug', som er hele hensigten. De drastiske nye love markedsføres som nødvendige for forebyggelse af terroristanslag – selvom sådanne anslag (endnu) ikke er forekommet, og selvom det allerede eksisterende terrorberedskab er overordentligt omfattende – og 'fuldt ud tilstrækkeligt til at imødegå terrortruslerne', som det hedder i tidligere officielle rapporter, som nu skrottes. Hensigten med den nye terrorlov er netop misbruget – kaldet politistaten. De politiske forsikringer, der ledsagede den første terrorpakke - at den ikke ville blive brugt mod politisk protest og civil ulydighed, men 'kun' mod virkelige terrorister og reel terror - er for længst blevet modbevist – af f.eks. den skandaløse dom over Greenpeace. Det er kun pynt, der skal minimere modstanden mod den mest reaktionære lov, Danmark har set siden det ulovlige kommunistforbud under besættelsen.

Ingen skal gøre sig nogle illusioner. Denne dybt antidemokratiske lov vil blive brugt mod modstandere af politistaten og af Fogh og hele hans slæng. Brugt og misbrugt i demokratiets navn.

Redaktionen 28. marts 2006

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

**KP's hjemmeside/
Netavisen:**

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 280 kr.

År (26 nr.) 480 kr.

Institutioner

½ år 360 kr. - 1 år 640 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 07.04.06

Politikere, generaler og imamer

Det israelske valg havde en forhånds-erklæret vinder: slagteren Ariel Sharon, som stadig ikke er død, og hvis reaktionære politik og tætte alliance med Bush-regeringen vil kaste sin sorte slagskygge over Mellemøsten i mange år frem. Hans Kadima-parti, anført af Ehud Olmert, står for en ensidig fastlæggelse af Israels grænser (nemlig den ulovlige apartheidmur) samt en ikke procentangiven del af Vestbredden – og for at forhindre at der kan opstå en bare halvvejs levedygtig palæstinensisk stat.

Olmert sigter på annekteringen af store bidder af Vestbredden, et sted mellem 15 og 55 pct. Det præcise landkort ligger ikke fast – men planen kan omfatte hele Jordan-Dalen og de store bosættelser ved muren. I den borgerlige presse er Olmert blevet fremstillet som en mand, der vil rydde bosættelser på Vestbredden. Virkeligheden er, at rydningerne vil være kosmetiske og skal skjule endnu et stort røveri af palæstinensisk land.

Det zionistiske Israel (eller 'den jødiske stat', som det selv kalder sig) betegnes altid som 'Mellemøstens eneste virkelige demokrati'. Og hele valgshowet og regeringsforhandlingerne og hele det øvrige tilbehør til det parlamentariske demokratis ritualer bliver slået stort og internationalt op – og alligevel ender det altid med det samme: Det er generalerne og USA, som bestemmer, og det er palæstinenserne, som bliver bestjålet, endnu engang.

Denne israelske demokrati-farce bliver endnu mere kvalm, når man ser på de internationale USA-styrede massemediers holdning til det palæstinensiske valg. Selvom Arafat var demokratisk valgt, og virkelig *var* det palæstinensiske folks repræsentant, blev dets demokratiske afgørelser tilsidesat, Arafat dæmoniseret og sluttelig myrdet. Derpå valgte palæstinenserne den muslimske Hamas-bevægelse i hvad der var et 'fair og frit valg', efter enhver international målestok. Alligevel er Israel 'Mellemøstens eneste demokra-

ti', mens Hamas dæmoniseres.

Når hele det israelske valgståhej har lagt sig, vil realiteterne stå tilbage: Israel fortsætter, støttet af USA, med at røve palæstinensisk land og indhegne et mini-Palæstina bag en internationalt ulovligkendt betonmur, der skal kvæle det palæstinensiske folk. Og Bush proklamerer, at 'Israel er Mellemøstens eneste virkelige demokrati' – og at hele Mellemøsten skal gøres 'demokratisk'.

Almindelig logik tilsiger, at Bush dermed mener, at hele Mellemøsten

skal være under amerikansk og israelsk kontrol. Han vover imidlertid ikke at fremhæve den kriminelle zionistiske stat som model for de øvrige arabiske lande. I stedet fremhæver han så det besatte Irak som sit mønstereksempel på 'demokrati'. Der hersker amerikanske generaler og våben i en alliance med shi'itiske fundamentalister over kaos og almindelig ødelæggelse.

Religiøse stater er altid en ulykke for menneskene og samfundet. Den religiøse stat er (uanset religionen) fanatiske forsvarere af den private ejendomsret og et fremragende dække over ekspansionisme og aggression. Sammen med den sorte reaktion kom-

mer den sorte religion – hvad enten det er kristen fundamentalisme i USA, zionisme i Israel eller islamisk fundamentalisme hos USA's allierede i Saudi Arabien. Men i sidste ende er det ikke præsterne, rabbinerne eller imamerne, der bestemmer. Det er generalerne, pengene og politikerne.

Bush's fundamentalistiske, genfødte kristne, Foghs sorte præster fra Dansk Folkeparti, den internationale zionisme o.s.v larmer op om truslen fra islam, mens Fogh hyklerisk taler om at begrænse religionens rolle i 'det offentlige rum'.

Tyven råber *Stop tyven!*

'Til kamp mod ayatollah'erne', råber Bush og vil atombombe Iran.

I alt dette er 'Muhammed-krisen' ikke slut. Fogh nægter fortsat at sige *Undskyld!* og kalder det et principfast forsvar af den ytringsfrihed, han ellers gør alt for at begrænse eller fængsle.

Taknemmelige danske medier lader som om, at Muhammed-krisen ikke er skabt af Jyllands Postens provokation, men af en flok utaknemmelige imamer med Abu Laban og Ahmed Akkari i spidsen. "De skal have frataget deres statsborgerskab eller kunne udvises", siger fundamentalisterne i Dansk Folkeparti. Som sandhedsvidne har man den algiorsk-fødte franske journalist Mohamed Sifaoui, der har skrevet en bog om, hvordan han angiveligt infiltrerede Al Qaeda. Hans afsløringer af 'fascistisk islamisme' gengives med begejstring af zionisten og neoconmanden Daniel Pipes.

Nu fremstilles Sifaouis bestilte TV-dokumentar om de danske imamer som den endegyldige sandhed om både dem og islam. De udgør selvfølgelig den egentlige trussel mod Danmark og europæisk civilisation. Men Sifaouis troværdighed er på højde med Flemming Roses. Han er en velkendt deltager i den 'civilisationernes krig', som den sorte reaktion orkestrerer.

I Mellemøsten, Danmark og globalt.

Stærk protest mod det nye folkeskoleforlig

Onsdag den 22. marts manifesterede Danmarks folkeskolelærere deres utilfredshed med det nye folkeskoleforlig, som er indgået imellem regeringen, Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne.

Det er et forlig, som tilpasser den danske folkeskole til EU – dvs. at den tager ny skridt væk fra 'skolen for livet' til skolen for erhvervslivet.

Der blev demonstreret i København, Odense, Aarhus, Randers og Esbjerg. Via storskærm i Odense, København og Aarhus var der skabt forbindelse de tre byer imellem, så nogle af talerne kunne ses samtidig.

Omkring 15.000 var forsamlet i København, 4.500 i Århus og 1.500 i Odense.

I København talte Danske Skoleelevers formand, Alexander Grandt Petersen, tidligere undervisningsminister Margrethe Vestager (R) og formanden for Danmarks Lærerforening, Anders Bondo Christensen.

Anne Marie Helger talte via storskærm fra Odense til bragende bifald for hendes klare afstandtagen fra folkeskole-

Som noget helt nyt blev der brugt storskærme til at kommunikere mellem lærerprotesten i forskellige byer.

Protesterende lærere på Rådhuspladsen i København

forliget og regeringen. Også elevformanden var klar i talen – og medtog Socialdemokratiet i sin sønderlemmende kritik af det nyliberale forlig, som

lærere og elever forlanger taget af bordet. Harmen over forliget er stor. Lærerne gider ikke undervise i en 'ny' sort skole

Danmarks Lærerforening mener:

at regeringen trin for trin fjerner skolernes ansvar til fordel for en central styring af aktiviteterne og indholdet i skolen.

at det er bekymrende, at:

- regeringen indgår forlig om anvendelse af de test, som endnu ikke er politisk vedtaget,
- forliget omhandler test, som man ikke ved, om det er fagligt muligt at udarbejde
- beslutningerne er truffet uden at inddrage forskere, lærere og ledere.

at ændringen af formålsparagraffen bringer det enestående og værdifulde ved det danske skolesystem i fare.

at elevplanerne er udtryk for en skadelig detailstyring af folkeskolen.

at forligspartierne med aftalen om offentliggørelse af landsresultater af test er løbet fra løfterne om, at test alene skal ses som et arbejdsredskab for lærerne.

at forslaget om en kommunal kvalitetsrapport kan ses som udtryk for en stor mistillid til kommunerne og de enkelte skoler.

Politiet angriber skolebørn

Politiet gik unødigt hårdt til værks da en uanmeldt elevdemonstration fyldte Christiansborgs Slotsplads den 27. marts. Demonstrationen var indkaldt via SMS'er og der var kommet folkeskoleelever fra de fleste folkeskoler i København.

Da demonstrationen startede, var der ca. 150 demonstranter med bannere og slagord. Parolen var imod afskaffelse af gruppe-eksamen, men der blev råbt slagord imod Bertel Haarder og hele uddannelsespolitikken. Demonstrationen voksede hurtigt til ca. 1000 demonstranter. Derefter dukkede politiet op med 6 gruppevogne og begynder at dele demonstranterne op.

En demonstrant fra 9. klasse udtaler: *“De var vildt aggressive. Ingen demonstranter var over 18 og jeg så ingen gøre noget ulovligt”*

Enkelte plastik-flasker og en lommeregner blev kastet efter politiet under deres provokation. Dette fik politiet til at angribe meget voldsomt og anholde

demonstrerende børn. 8 blev arresteret. Det gik ikke meget bedre da demonstrationen begyndte at gå igennem København. Mange blev skræmt væk af politiets aggressive fremfærd og kort efter opløste politiet demonstrationen helt.

Samme taktik anvendte politiet ved en antinazistisk manifestation den 4. februar i Hillerød. De starter med at omringe hele demonstrationen, dele den op og presse den sammen. Denne taktik ser velegnet ud til at skabe uroligheder og fratage demonstranterne deres rum. Derefter kan urolighederne bruges som undskyldning for politiets brutale fremfærd.

En af de protesterende sigtes nu for 'vold mod tjenestemand i funktion'. Alle de arresterede står nu til bøder.

Mikkel Jørgensen, aktivitets- og kampagnesekretær i Danske Skole Elever, siger til Modkraft, at protesterne var en udløber af et spontant initiativ, der havde proklameret den 24. marts til en spontan pjækkedag.

Foto: Modkraft

– *Det initiativ har vi arbejdet for at omforme til en demonstration mod afskaffelsen af gruppeeksamen, siger Mikkel Jørgensen.*

– *Og jeg mener, at vi i dag har fået vores budskab naglet fast, nemlig at mange elever er frustrerede og ønsker at bevare gruppeeksamen.*

Der var også demonstrationer i Århus, Odense, Esbjerg og Ålborg og i flere mindre byer i Jylland og på Fyn.

Politibrutaliteten har ikke bevirket forargelse i medierne. Der er jo her tale om ganske almindelige danske skolebørn – og ikke amerikansk-betalte demonstranter i Hviderusland.

Indymedia/kpnet

Sidste chance for Bertel Haarder og Helge Sander! De greb den ikke!

Den 15. marts demonstrerede gymnasiielever og mange andre uddannelsessøgende på Christiansborg Slotsplads.

– *Vi har i månedsvis forsøgt at stable en dialog om uddannelsessystemets udfordringer på benene. Men hver gang oplever vi Bertel Haarder og Helge Sander underlægge sig erhvervslivets dikta-ter. Regeringen ignorerer ganske enkelt samfundshensyn og råd fra os elever. Nu giver vi en advarsel og forventer indflydelse. Ellers er vi parate til at give dem kamp til stregen,* fastslog gymnasiielev-ernes formand Uffe Lembo.

De uddannelsessøgende sagde: Enten lægges kursen om, ellers er der massive protester i vente. Men de talte for døve øren. Bertel Haarder og Helge Sander greb ikke chancen!

Foran Christiansborg samlede elev- og studenterbevægelsen tusindvis af unge til den første markering for nødvendigheden af et uddannelsespolitisk skift. Tilsvarende manifestationer foregik i Aalborg, Odense og Århus.

– *I modsætning til tidligere kontroverser med borgerlige undervisningsministre handler vores protester ikke kun om finanslov og penge. 10. klasse er ideel for almindelige børn fra lønmodtagerhjem, SU'en er nødvendig for at sikre lighed i uddannelsesmuligheder. Vores konflikt med Bertel Haarder og Helge Sander er en værdikamp, hvor regeringen vil ensrette os og sikre gode muligheder for ganske få stjerneelever på bekostning af helt almindelige unge. Det kan vi ikke acceptere,* tilføjede Uffe Lembo.

Aktionen omfattede både folkeskole-, handelsskole-, erhvervsskole- og gymnasiielever samt studerende fra de mellemlange videregående uddannelser og landets universiteter.

– *Vores budskab til regeringen er klart: Drop det ideologiske felttog. Vi vil have uddannelser med plads til mangfoldighed og tid til udvikling. 10. klasse som en mulighed for alle, ingen adfærdsregulering gennem SU'en og et stop for krigen mod gruppeeksaminerne. Det er et minimum. Uddannelse er*

Danmarks fremtidsforsikring, så vi for-venter ansvarlighed fra de to ministre. Vi er på skolerne og universiteterne hver dag – og det ser ikke godt ud. Vi foreslår derfor ministrene, at regering, ungdom og undervisere i fællesskab udvikler en 2015-plan for de danske uddannelser. Det nytter ikke at basere fremtiden på kortsigtede erhvervsdikta-ter og betonideologi, erklærede Rune Stahl fra Københavns Universitet.

Den 24. 26. marts afholdt DGS' årsmøde i København. Gymnasiieleverne fastlagde videre skridt i kampen mod regeringens angreb på det samlede uddannelsessystem. Om angrebene på SUn siger DGS:

– *DGS vil forsvare en SU, der understøtter, at flest muligt får en uddannelse til gavn for samfundet'. Gymnasiielev-erne konstaterer, at regeringens SU-reform vil få den modsatte virkning: De stærke favoriseres på bekostning af de svagere, og i sidste ende vil færre få en uddannelse.*

Tre års krig mod Irak Fogh må gå

Hundredtusinder demonstrerede på treårsdagen for starten på den ulovlige krig og besættelse af Irak. I Danmark var der demonstrationer i København, Odense, Svendborg, Århus og Aalborg

Omkring 3.000 deltog i demonstrationen i København, der gik fra den amerikanske ambassade via den britiske til A.P. Møller Mærskts hovedkvarter på Esplanaden og derfra videre for at

I forbindelse med treårsdagen for den imperialistiske aggressionskrig den 18. marts var der demonstrationer i mere end 250 storbyer verden over. I USA alene var der antikrigs-manifestationer i mere end 600 byer.

afsluttes på Christiansborg.

Vreden mod Fogh-regeringen var til at tage og føle på. Demonstrationernes hovedkrav i Danmark var, at de danske tropper skal hjem fra Irak – NU. Men kravet om, at Fogh går af, var fremtrædende i alle demonstrationerne. Fogh-regeringen er ansvarlig for den danske deltagelse i en forbryderisk krig og har med sin racistiske og imperialistiske arrogance i Muhammed-krisen gjort Danmark til et forhadet land i store dele af verden. Tiden er ved at være inde til, at den bliver stillet til ansvar for sine handlinger.

Budskab fra Græsrodderne træder frem

Billie Koppel, ledsaget af søsteren Naja – begge døtre af den nyligt afdøde musiker og komponist Thomas Koppel – mindedes på Nej til krigs demonstration foran Christiansborg deres far og hans store rolle i den danske krigsmodstand ved at opfordre til opslutning omkring Budskab fra Græsrodderne, hans sidste store politiske initiativ.

Billie Koppel læste den syv punkter fra erklæringen op – og blev for hvert punkt mødt med stormende applaus:

1. Fogh-regeringen må træde tilbage.
2. De danske tropper i Irak og Afghanistan skal hjem nu.
3. Foghs fremmedfjendtlige love skal trækkes tilbage.
4. Terrorlovene skal trækkes tilbage, inklusive deres indgreb i ytringsfriheden.
5. Der skal iværksættes en grundig uafhængig undersøgelse af Fogh-regeringens baggrund for at trække Danmark ind i krigen.
6. De økonomiske og militære krises

**Mindekoncert for
Thomas Koppel
i den Grå Hal,
Christiania,
27. april**

**[www.budskab
fragrasrodderne.dk](http://www.budskab
fragrasrodderne.dk)**

Billie og Naja Koppel

resultat er økonomisk undertrykkelse og slaveri. Vi skal forbyde dansk misbrug af underbetalt arbejdskraft og slaveri i de fattige nationer.

7. Der skal startes en grundig, oplyst, folkelig debat om Danmarks medlemskab af EU.

Ved demonstrationen markerede Budskab fra Græsrodderne sig bag dets kæmpebanner. Mange aktivister har til-

meldt sig initiativet, som tirsdag den 27. marts afholdt sit første stormøde i Karens Minde Kulturhus i København.

Det næste større initiativ bliver en mindekoncert for Thomas Koppel, arrangeret af Budskab fra Græsrodderne. Den vil finde sted i Den grå Hal på Christiania torsdag den 27. april, den dag Thomas Koppel ville være fyldt 62 år – og vil tage form af en musikalsk verdensrejse med Thomas.

Nej til krig - København

Foran USAs ambassade

Hos A.P.Møller

Århus

Ikke flere krige og besættelser

Af Omar Dhahir

Uddrag af dansk-irakeren Omar Dhahirs tale ved Nej til krigs demonstration i Odense 18. marts 2006.

I dette land lever vi nu i en dyb krise med vores værdier og principper. I dette land har vi et demokrati. Vi har et demokrati, som vi oven i købet påstår, vi vil pålægge andre folkeslag. Vi har et demokrati, der tillader deltagelse i besættelse af andre lande; et demokrati, der i ytringsfrihedens navn tillader latterliggørelsen af andre folkeslags tro, helligdomme og religioner; et demokrati, der tillader, at Danmark er med i igangsættelsen af en religionskrig; et demokrati, som er i krise. Det er nødvendigt at gøre op med os selv, inden vi bliver løjet ind i endnu et røveri.

I dag forbereder de os for en krig mod Iran. Undskyldningen er der – masseødelæggelsesvåben igen – og missionen denne gang er meget mere legitim!! *Vi skal jo i krig mod et ayatollahregime.*

Vore regeringer griner af deres befolkninger. De fortæller ikke, at de selv i det besatte Irak har allieret sig med ayatollaher; at de har skiftet et sekulært regime ud med et ayatollahregime, som passer deres interesser.

Hvis det nu lykkes dem, så skal det iranske folk udsættes for det samme, som det irakiske folk bliver udsat for: drab, terror, røveri, massakrer, tortur, osv. Iran skal føres tilbage til førindustritiden. *HVORFOR?* Fordi der er et ayatollahregime i Iran ... *Iran skal jo demokratiseres.*

Den slags kan nogle i venstrefløjen især i Danmark købe og igen bemyndige Anders Fogh til at deltage i. Det vil faktisk ikke være et problem for det iranske folk, men et problem for det danske folk.

For irakernes vedkommende skal det gøres klart – for venstrefløjen før højrefløjen – at hvis Iran bliver angrebet, så bliver fronten mod imperialismen bare udvidet. Det irakiske folk, som på en *uhørt heltmodig* måde har forsvaret sit fædreland mod besættelsen, vil stå *side om side* med det iranske folk i kampen mod imperialismen, uanset om

der er et ayatollah- eller et kommunistisk regime i Iran.

Det iranske folk, det irakiske folk, det palæstinensiske folk, det afghanske folk, det sudanske folk, det libanesiske folk, de latinamerikanske folkeslag og alle de andre undertrykte i verden er i samme båd. De kæmper også for europæernes og amerikanernes skyld, for kampen for frihed og retfærdighed er *én* sag, en international sag. I denne kamp gør det ingen forskel for disse milliarder af mennesker, om en venstrefløj et eller andet sted i verden har problemer med sin verdensopfattelse eller med sit verdensbillede eller med sine værdier. Venstrefløjen i Danmark kan kun gøre *sig selv* en tjeneste ved at leve op til sine principper, ikke kun for irakernes eller iranernes skyld, men først og fremmest for det danske folks skyld.

For hvis venstrefløjen ikke tager sig sammen i dag, hvis den ikke forener sig omkring sine oprindelige principper og samler alle de antiimperialistiske kræfter, kan den om kort tid ikke forhindre gentagelsen af det, der skete i Europa i 1930'erne. *Et eller andet sted i Vesten er Hitler genfødt.*

Vi må hellere bruge kræfterne på at forhindre den genfødte Hitler i at misbruge demokratiet til at føre krig og legitimere besættelse og røveri; og dermed redder vi det danske folk og bliver irakernes og iranernes venner og allierede i kampen mod de grådige og blodtørstige kapitalister.

Efteruddannelse i overenskomsten

*LO-formanden har en drøm:
Lønmodtagerfinansieret efteruddannelse ved indarbejdelse i overenskomsterne på bekostning af reallønnen.*

Står det til LO's formand, Hans Jensen, så kan vi lige så godt lade arbejdsgivernes omkostninger til efteruddannelse af lønmodtagere.

Den bemærkelsesværdige holdning fremkom i sidste uge i forlængelse af udgivelsen af LO's ugebrev A4, som satte fokus på spørgsmålet om efteruddannelse, der i dag for langt hovedparten betales af arbejdsgiverne. Ifølge ugebrevet A4 er 85 pct. villige til at betale en del af lønnen for at få del i efteruddannelse på betingelse af, at regeringen og arbejdsgiverne også betaler.

Det var tilsyneladende et ventet alibi for LO-formanden, der få timer efter kunne erklære, at finansieringen burde indarbejdes i overenskomsterne:

- Det er ikke meningen, at vi skal overtage statens eller arbejdsgivernes ansvar på dette område. Men vi kan jo se, at det er de svageste grupper på arbejdsmarkedet, der ikke får nogen uddannelse. Kun i kraft af overenskomsterne tror jeg på, at vi kan bryde den barriere ned, udtalte Hans Jensen til Politiken.

Den største nyhed i denne udtalelse ligger i, at LO-formanden pludselig er begyndt at bekymre sig om "de svageste grupper" på arbejdsmarkedet. Hvorvidt "de svageste grupper" får grund til at klappe i hænderne, er yderst usikkert. Til gengæld er det en kendsgerning, at Anders Fogh Rasmussen klapper i sine bloddryppende hænder. Landets statsminister har nemlig for nogen tid siden erklæret, at arbejdsmarkedets parter er nødt til at betale en større del af efteruddannelsen, da staten angiveligt "ikke kan løfte opgaven alene."

Statsministeren har jo også et krige i Afghanistan og Irak, der skal finansieres.

Der gik da heller ikke mere end et

døgn, hvorefter statsministeren, DA og LO afholdt et fælles pressemøde, hvor de var i stand til at erklære, at der herskede principiel enighed om en deling af finansiering af efteruddannelserne. Der mangler nu kun at finde en fordelingsnøgle og metode til at "løfte opgaven".

Hans Jensens drøm

Hans Jensen ser gerne, at modellen kommer til at bestå i, at opsparringen til efteruddannelserne bliver indarbejdet i overenskomsterne, hvilket han meget betegnende sammenligner med pensionsopsparingsens indførelse:

- Da vi opbyggede arbejdsmarkedspensionerne, var der stadigvæk plads til en udvikling i reallønnen, forsvarer han sig mod kritik om, at det går ud over reallønnen.

- Min drøm er, at vi i løbet af de næste fem-ti år får en udvikling, der giver en stigning på 50 procent i efteruddannelsesindsatsen. Og det skal både staten og arbejdsgiverne da være med til at finansiere. Men jeg tror også, at vi kan bidrage ved at anbefale vores medlemmer at sætte et mindre beløb af til formålet i de fremtidige overenskomster.

Det er imidlertid i dag et faktum, at pensionsopsparingen har betydet indhug i reallønnen. Det kommer allertidligst til udtryk ved, at overenskomsternes pensionsdel indregnes som en del af overenskomstresultatet.

Når det gælder baglandets opbakning til kravet, er det også nærmest identisk med indførelsen af arbejdsmarkedspensionernes indførelse. Der var dårligt nok en arbejdsplads, der i slutningen af 80'erne rejste kravet, men ikke desto mindre gjorde forbundstoppene det til afgørende krav. Det var heller ikke vanskeligt at forhandle igennem, da forbundslederne og erhvervsspidserne havde identiske interesser i at opbygge, administrere og lukrere på de voldsomme store formuer, der er opbygget i kølvandet af arbejdsmarkedspensionernes indførelse.

Det er nøjagtig den samme interesse, der ligger bag Hans Jensens drøm om "en stigning 50 pct. i efteruddannelsesindsatsen".

LO-formand Hans Jensen

Intern uenighed

Hans Jensen har valgt at gå tidligt ud med sine holdninger. Det er med garanti ikke kun af hensyn til en begejstret statsminister, men i endnu større grad for at gøde jordbunden hos forskellige kritiske forbundsformænd. Eksempelvis var formanden for Træ-Industri-Byg (TIB), Arne Johansen, hurtig ude med en fordømmelse af forslaget:

- Aldrig i livet. Vi mener faktisk, at uddannelse er en opgave for det offentlige, og for arbejdsgiverne – vi betaler jo skat til den slags. At sige til medlemmerne, at de skal droppe lønnen til fordel for uddannelse, den kan jeg simpelthen ikke bære igennem.

Landets største forbund – 3F – stiller sig på den samme sidelinje:

- Det må som udgangspunkt være staten, der betaler udgifterne til et ordentligt og velfungerende voksen- og erhvervsuddannelsessystem, og så må det altså være arbejdsgiverne, der sørger for at uddanne deres medarbejdere. Vil arbejdsgiverne have bedre uddannede medarbejdere, er det et sundt princip, at de selv betaler, lyder meldingen, mener Per Christensen, forbundssekretær i 3F.

Tiden vil vise, hvor principiel uenigheden er. Der er et år til, at overenskomsterne på det vigtige private arbejdsmarked skal fornyes. Det betyder, at der til efteråret i virkeligheden skal være nået bredest muligt fælles takt, da der allerede her bliver udvekslet de vigtigste punkter parterne imellem.

LO og/eller enkelte forbund kan også vælge at køre løbet uden de kritiske forbund, som senere vil føle sig tvunget til at "køre med".

-gri

Vaxholm – prøvesten for nordisk model

En mindre skole i byen Vaxholm uden for Stockholm ser ud til at kunne blive den afgørende prøvesten for den nordiske arbejdsmarkedsmodel.

Det handler om, at det lettiske firma Laval fik entreprisen på byggeriet af en skole, men firmaet blev standset af blokader og sympatikonflikter, fordi aflønningen af de lettiske håndværkere var undergravende i forhold til svensk lønniveau.

Laval indbragte fagbevægelsens kampskridt for den svenske arbejdsret, der sendte sagen videre til EF-domstolen i Luxembourg, der således kommer til at tage stilling til fagbevægelsens principielle ret til at gøre brug af forskellige kampmetoder som blokader og sympatikonflikter. Der er vel at mærke tale om de legitime kampskridt i modsætning til fysiske blokader og almene strejker i sympati.

Såvel den svenske som den danske regering har i høringssvar klart tilkendegivet deres tilfredshed med de to klasse-samarbejdsorganisationer, der tilmed nærmest betragtes som nødvendige for samfund og produktion. Meget sigende.

Det ændrer imidlertid ikke ved det

faktum, at hvis EF-domstolen giver Laval ret, vil det få til konsekvens at selv disse faglige – nærmest ufarlige – kampskridt vil blive ulovliggjort. Det vil få store dønninger. Gunde Odgaard, der er sekretariatschef i Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BAT), forudser en krise for hele det danske medlemskab af EU:

- Jeg tror, der vil blive en enorm politisk ballade om EU.

Statens chance for at afmontere denne bombe er at lovgive på de arbejdsmarkedspolitiske spørgsmål, hvorfor de samtidigt vil underminere den organiserede fagbevægelses rolle totalt:

Hvorfor være medlem af en fagforening, når det er lovgivningen, der fastsætter forholdene?

Ole Jensen fra Fagbevægelsen mod Unionen påpeger, at den konflikt har ligget som en tikkende bombe, lige siden det indre marked blev vedtaget i 1986. Og i 1992 diskuterede man faktisk, om vi skulle have et ekstra forbehold, som holdt arbejdsmarkedet fri af EU-regulering.

-gri

Lærerne går langt for folkeskolen

Under ovennævnte motto manifesterede Danmarks folkeskolelærere deres utilfredshed onsdag sidste uge med det nye folkeskoleforlig, som er indgået imellem regeringen, Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne.

Et forlig, der er kendetegnet ved dets "noget for noget"-holdning med kontrol, måling og vejning – et bureaukрати, som fjerner energien, engagementet, nærheden og solidariteten i skolen.

Der blev demonstreret i København, Odense, Aarhus, Randers og Esbjerg, og via storskærm i Odense, København og Aarhus var der skabt forbindelse de tre byer imellem, og man kunne følge talerne og Anne Marie Helgers optræden.

Omkring 15.000 var forsamlet i København, 4.500 i Århus og 1.500 i Odense. De sidste havde fornøjelsen at opleve Anne Marie Helger *live*, mens København og Århus nød hende på

storskærm:

- I lærere, I skulle have så mange kys og knus for det store ansvar, I påtager jer, og for det store arbejde, som I gør. Dette forlig har haft en højst problematisk fødsel, for det er nemlig født af en mand. En mand, som sidder sammen med så mange andre inde på Christiansborg, hvor man ikke kender noget til skolen eller til eleverne, sagde Anne Marie Helger til et bragende bifald.

- Denne regering er en VC-regering, proklamerede hun og overrakte en badge til formanden for Odense Lærerforening, Anne-Mette Kæseler Jensen, med sloganet "VC – værsgo at skylle ud".

Elevformand Alexander Grandt Petersen var også klar i talen. Han medtog Socialdemokratiet og Antorini i sine forbandelser.

-gri

VK og fransk model

Det er ikke en nyhed, at arbejdsgivere rask væk fyrer unge, når de nærmer sig de 18 år, da timelønnen stiger i forbindelse med fødselsdagen. Det er i sig selv diskriminerende. Begrundelsen for fyringen må da heller ikke begrundes med alder, men det har VK-regeringen nu tænkt sig at lave om på. I slutningen af marts fremsætter regeringen et lovforslag, der vil tillade arbejdsgivere at fyre unge under 18 med henvisning til alder. Dermed har Danmark fået sin franske pendant.

Advokat i 3F Byrial Bjørst vurderer, at loven er i strid med EU's regler om ligebehandling. Den franske ungdom og arbejderklasse har vist, at man nok ikke skal lægge alle sine æg i en kurv, der forlader sig på tillid til EU's regler.

Flaskehalse

Den 4. april peger flasken på Fogh. Efter flere udsættelser af regeringens "velfærds"-reform fremlægges den. Ud over de to berømte udsættelser af tilbagetrækningsalderen fra arbejdsmarkedet, hhv. pensions- og efterlønsalderen, så vil den indeholde en bestræbelse på at få 25.000 flere indvandrere i arbejde.

Det skal bl.a. "bekæmpe flaskehalsproblemerne" på arbejdsmarkedet, især byggearbejdspladserne, hvad John Larsen fra 3F ikke forstår:

- Det er nærmest hysterisk at skribe på flaskehalsproblemer, når der er 10.000 ledige i branchen.

Fortsat jobtyveri i fængsler

Statsfængslerne i Nyborg og Ringe udnytter stadig de indsatte til at udføre arbejde for Coop til langt under den overenskomstmæssige tarif. Metoden har kostet flere ansatte deres arbejde. Misbruget blev afdækket i efteråret 2005, men nåede aldrig en principiel afgørelse, da sagen blev rejst af to fyrede, der endte med, at de fik en godtgørelse.

Revalideringscentret REVA Fyn bekræfter, at Coop fortsat får produceret inden for murene, men vil ikke give aktindsigt, da "konkurrencen på markedet er meget hård".

Johan Kirkmand advarede Danmark

Johan Kirkmand

Den 20-årige konstabel Jesper Nielsen blev dræbt af en vejsidebombe i går i Al-Hartha nær Basra. Han blev den tredje danske soldat, som har mistet livet i Irak. Den 16. august 2003 blev den 34-årige overkonstabel Preben Pedersen ifølge Hærens Operative Kommando dræbt af sine egne, mens den 21-årige premierløjtnant Bjarke Kirkmand måtte lade livet som følge af en vejsidebombe den 1. oktober sidste år.

Bjarke Kirkmands far, Johan Kirk-

mand, har ved flere lejligheder advaret Fogh-regeringen og danskerne om, hvor farligt det er i det besatte Irak (1). Kort efter sin søns død erklærede han, at han ville gøre alt for, at de danske soldater kom hjem inden jul. Det gjorde de som bekendt ikke. De blodbesudlede krigspolitikere i Folketinget, det fascistiske USA's danske prostituerede, der sender danske soldater i krig på løgn og for amerikanske olieinteresser, fortsatte deres ubetingede støtte til den kriminelle, blodige besættelse af Irak.

Krigsforbryderen Fogh, som er en massemorder med tre danske og langt over 100.000 irakiske liv på samvittigheden, og som burde sidde bænket ved Haagdomstolen, hvis denne domstol var andet end en domstol, der stiller USA's fjender for "retten", tillod sig endda at beklage, at Kirkmand-familien stillede sig bag om søgsmålet mod statsministeren for brud på Grundloven ved Dan-

Ny dansker dræbt:
Jesper Nielsen, 20 år

marks deltagelse i den FN-stridige angrebskrig mod Irak.

Indtil nu har Johan Kirkmand og hans familie, der afviste en officiel propagandabegravelse fra forsvaret, men i stedet gik med i antikrigsbevægelsen, stået alene med deres tab i forhold til resten af soldatermiljøet, der er under voldsomt pres fra forsvaret. Med det seneste tab er endnu en dansk familie blevet ramt af en vejsidebombe. Det er en fordobling. Det ville være stærkt

Nettv.nu slår et slag for ytringsfriheden

Nettv.nu indgår samarbejde med producenten af dokumentarfilm Dokfilm.

Nettv.nu kan fremover blive talerør for filmproducenter, som ønsker at få deres budskaber og historier ud via internettet. Disse producenter vil få en central og nem tilgængelig placering på nettv.nu's hjemmeside og vil herefter selv kunne præsentere egne produktioner.

Nettv.nu kan være en nem og hurtig løsning for producenter, som ønsker at

synliggøre sig, sælge deres film eller publicere de film, som af en eller anden grund bliver afvist på det forholdsvis begrænsede antal tv-stationer, som opererer i Danmark.

Specielt dokumentarfilm får sjældent et liv efter premieren. Det bliver der mulighed for nu.

Man kan oprette en tv-kanal når som helst og til helt specielle formål. Og man kan lige så hurtigt slette den igen. Mailinglister og links spreder budskaberne som en steppebrand.

Christiania-Kanalen

Christiania-Kanalen bliver den første egentlige selvstændige nettv-kanal i Danmark.

- Christiania-Kanalen er et fint eksempel på de muligheder, der ligger i nettv.nu, udtaler manden bag Dokfilm, Franco Invernizzi:

- Vi har åbnet Christiania-Kanalen i ytringsfrihedens navn. Her kan du se, hvad ingen andre medier tør, vil eller må vise. Her kan du se, hvad der foregår hver dag inde i Fristaden:nyheder,

casestories, interviewer, angreb og forsvaret og hele film. Adskillige fotografer og journalister indsamler dagligt materiale, og vi tilstræber at fastholde de daglige øjeblikke i det nuværende Christianias måske sidste tid, dvs. hvis den nuværende regering – med Dansk Folkeparti som vigtigste støtte – får sin vilje.

Franco Invernizzi har i mange år beskæftiget sig med dokumentarfilm - og deltaget ivrigt i forsvaret af Christiania.

- Der findes ikke andre forklaringer på forholdene i Fristaden, når virkeligheden løber over skærmen: Christianias farverigdom, kreativitet, mangfoldighed, solidaritet og mere end 30-årige vellykkede sociale eksperimenter bliver nedlagt, hvis der ikke kommer en kraftig modreaktion fra alle de mennesker, der elsker fristaden. Jagten er gået ind i billedets egentlige forstand.

- Dansen om Guldkalven – byggegrundene på Christiania-området – er begyndt, siger Franco Invernizzi.

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

ønskeligt, om modstanden mod dansk deltagelse i USA's beskidte oliekrig også kunne fordobles, så de danske soldater, der i den grad er blevet manipuleret af deres overordnede, hurtigst muligt kunne komme hjem til deres med god grund bekymrede familier.

Johan Kirkmand gjorde sit til at undgå tabet i går. Men morderne i regeringen affejede hans ord på samme arrogante facon, som de behandler al kritik. Fogh er farlig for Danmark, er det blevet sagt. Ja, hans ulovlige krig mod Irak kostede i går en ung dansk mand på 20 år livet.

Carsten Kofoed
Frit Irak Blog
24. marts 2006

Noter:

1. Johan Kirkmand: "Vi får ikke reel oplysning om Irak i den danske presse", Infocast.dk, 22. november 2005.

1,5 mio. briter i strejke

Offentligt ansatte i lokalforvaltningerne i Storbritannien gennemførte den 27. april en 24 timers strejke i protest mod Blair-regeringens pensionsreform, der vil afskaffe muligheden for at de kan gå på pension som 60-årige efter 25 års ansættelse.

11 fagforeninger stod bag strejken, som er den største aktion på det britiske arbejdsmarked siden 1929. Næsten 1, 5 millioner deltog i protesten.

Statsansatte, som ofte får mere i løn end de ansatte i lokale forvaltninger, må beholde en lignende pensionsordning.

Halloooooooooo?

- *Hallo, det er Christian.*

Distributionen på Kommunistisk Politik har uddelegeret kontakten til abonnenterne. Med telefonisk kontakt forsøger vi at sikre os mod forskellige former for misforståelser. Det er således ikke sjældent, at vi med en opringning får oplyst, at girokortet netop er betalt, så abonnementet må ikke stoppes.

Denne aften var ekstra hyggelig, fordi Ole, som trykker mange af vore materialer, også befandt sig i Oktober Bogbutik, hvorfra jeg plejer at ringe. Ole kan alene ud fra mine replikker godt opfatte samtalens forløb og efterfølgende give nogle gode råd.

Samtalerne med abonnenterne giver ofte udslag i gode politiske diskussioner, ligesom læserne ofte har spørgsmål til det ene eller andet politiske spørgsmål, der blev rejst i det sidste nummer. Det giver også mulighed for at udveksle kendskab til aktiviteter, der bør støttes, eller møder, hvor man kan blive klogere.

Denne aften havde jeg været i gang med abonnementsplejen i en halv times tid, da jeg nåede til Christian, som jeg aldrig havde snakket med før. Det skulle blive spændende at høre, hvor han holdt til hende. Måske var han aktiv i en eller flere folkelige bevægelser.

Der er jo selvsagt stor forskel på, om man på det nærmeste kender abonnenterne personligt, flygtigt eller overhovedet ikke. Tonen i samtalen tilpasses til forholdene. I Christians tilfælde gjaldt den meget venlige tone kombineret med et åbent sind, der kunne løsne op for den spontane barriere, der forekommer hos alle, der bliver kontaktet af telefonsælgerne. I de situationer kan det være altafgørende at få abonnentens tungebånd på gled.

Det er også de samtaler, der er mest spændende, så jeg begav mig ud i den trælse præsentation:

- *God aften. Jeg hedder Flemming. Du må undskylde, jeg forstyrrer en*

fredelig aften, men jeg ringer fra Kommunistisk Politik. Jeg kan se, at du har abo...

Allerede her blev jeg afbrudt:

- *Hallo, er der nogen?*

Jeg blev lidt forfjamsket, men der var jo ikke megen tid til at tænke over situationen, så jeg igangsatte standardsætningen på ny:

- *God aften. Jeg hedder Flemming. Du må undskylde, jeg forstyrrer en fredelig aften, men jeg ringer fra Kommunistisk Po...*

Jeg blev igen afbrudt:

- *Halloooooooooo?*

Nu gik det op for mig, at det var den lille tast på telefonrøret, der spillede mig det sædvanlige djævelske puds. Tasten, som til og frakobler lyden til modtageren, er en konstant kilde til irritation, da den er slidt og derfor ofte frakobler uden at være aktiveret. Jeg sikrede mig hurtigt, at den var i det rette leje.

Da jeg for tredje gang begyndte på min lange indledning, kunne jeg på eet og samme tidspunkt mærke, at det venlige toneleje var ved at slippe op, ligesom Oles løftede øjenbryn fortalte mig alt om, hvad han tænkte om mine metoder.

Denne gang nåede jeg kun få ord ind i "indgangsbønnen", førend det gik op for mig, at det i dag var vanskeligt at få etableret en dialog med Christian:

- *Det er stadig Christian her. Og til dig, min tålmodige ven, kan jeg kun sige, at du har udvist så stor interesse for mig og min person, at du får lov til at indtale en besked.*

Det var her, hunden lå begravet. Jeg var drevet rundt i manegen af en fucking telefonsvarer, hvis ejermand har hygget sig gevaldigt. For ligesom at understrege, at det var en tålmodighedsprøve, man var udsat for, afsluttede Christian sin meddelelse med:

- *Vent venligst, til biptonen har lydt.*

Reno

De unges og arbejderernes Frankrig markerer sig

Massedemonstrationer og storstrejke

Det nye ungdomsoprør i Frankrig slog over i en massiv folkelig protest tirsdag den 28. marts, da arbejdere over hele landet med en landsomfattende strejke sluttede sig til protesterne mod Villepin-regeringens forhadte arbejdsmarkedslov for ungdommen (CPE – Første Ansættelseskontrakt).

Den 28. marts så de største massedemonstrationer under hele den nuværende bølge af social uro. Hundretusinder var på gaden i protest. I Marseille alene demonstrerede over en kvart million. Hovedparten af universiteterne og de højere læreanstalter og mere end tusind gymnasier lukkede. Aviser udkom ikke. Nyhedsradioen sendte kun musik. Det meste af togdriften lå stille. En stor del af flytrafikken blev indstillet. Postkontorer, banker, offentlige kontorer og mange andre virksomheder blev berørt af strejken.

Det var manifestationen af en samlet folkelig front – af offentligt og privat ansatte arbejdere, ungarbejdere, indvandrerdømt, skoleelever, studerende og arbejdsløse unge – samlet om kravet om, at loven skal trækkes tilbage.

Protesterne og demonstrationerne gennem de sidste måneder er blevet mødt af massive politistyrker og masseanholdelser. Der har været voldsomme sammenstød mellem politi og unge. Samtidig har Villepin-regeringen nægtet at bøje sig for det folkelige krav, hvad der førte til fagforeningernes beslutning om at strejke.

PCOF – Frankrigs Kommunistiske Arbejderparti – har i en udtalelse understreget den enhedsproces, som bevægelsen har gennemløbet:

"Kravet om en tilbagetrækning af CPE lyder fra stadigt flere og stadigt større grupper - unge, offentligt ansatte, socialt udstødte, lærere og forældre... Antallet af berørte grupper, som går med i bevægelsen synes ikke at ville holde op med at vokse i et direkte svar

på de provokerende og usande erklæringer fra undervisningsministeren. Det sker fuldstændig på tværs af racer og på trods af brutale indgreb fra politiet"

Partiet har opfordret til strejker og til at opbygge en 'antiliberal modpol':

"Tiden er ikke til afledning med valgspesulationer, men til opbygning af en anti-liberal modpol, som forkaster social-liberalismen. En modpol som sammenkæder den konkrete kamp i dag for tilbagetrækning af CPE med klargøring af en række politiske krav, sociale krav, krav for ungdommen, de arbejdsløse, studenterne, lærlingene, indvandrere-arbejderne der blev angrebet af Sarkozy, kvinderne, anti-krigsaktivister, de som vil kæmpe imod genmodificering og miljøskadelige profitter eller imod nye atomprogrammer. De udgør tilsammen et kæmpeantal og er grundlaget for at vi kan finde os selv, alle sammen.

Det er nu bevægelsen skal opbygges."

Demonstrationerne og den landsomfattende strejke den 28. marts viser, at en sådan mægtig bevægelse er kommet langt.

Villepin-regeringen knager i fugerne. Den højreradikale indenrigsminister Sarkozy har angrebet regeringslederen for at være for blød. Men indtil videre har Villepin nægtet at trække lovforslaget tilbage. Et forsøg på at splitte bevægelsen nogle dage før strejken ved indkalde fagforeninger og udvalgte studenterorganisationer (men udelade de øvrige ungdomsorganisationer) blev forpurret, da studenterne nægtede at deltage. Villepin fremlade et 'kompromis'-forslag for de faglige organisationer – og disse besluttede sig til at gennemføre generalstrejken.

Den kommende tid vil blive afgørende: Vil mobiliseringen kunne fastholdes og udvides endnu mere, indtil regeringen bliver mør og trækker lovforslaget helt?

Danske elever og studerende bakker op om Frankrigs ungdom

Elevebevægelsen og den faglige ungdom i Danmark viste sin solidaritet med den franske ungdoms kamp ved at indkalde til en demonstration ved den franske ambassade i København tirsdag den 27. marts. I den forbindelse sagde de:

I Frankrig er de studerende netop nu i front i en kamp imod premierminister Dominique de Villepins forslag til arbejdsmarkedslov (CPE), som giver arbejdsgiverne ret til at fyre unge under 26 år inden for de første to år af ansættelsen uden nogen form for kompensation eller begrundelse.

De studerende har besat 67 ud af 84 universiteter, og den franske fagbevægelse har varslet generalstrejke, hvis ikke forslaget tages af bordet.

Vi støtter den franske ungdoms kamp og opfordrer Dominique de Villepin til omgående at trække sit forslag tilbage.

Protesterne imod forslaget er fuldt ud berettigede: I Frankrig er det sociale sikkerhedsnet knyttet til fastansættelse, og en fyreseddel betyder derfor ikke kun en tilværelse uden udfordringer, men også fravær af sygeforsikring, boligstøtte, pension m.m. De usikre ansættelsesforhold vil have katastrofale sociale konsekvenser til følge. Den nuværende fleksibilitetsmodel giver mere frihed for arbejdsgiverne – men større usikkerhed for de ansatte.

I Danmark mærker unge også den sprængfarlige cocktail af usikkert arbejdsliv og forringet socialt sikkerhedsnet.

I 1996 halverede SR-regeringen de 18-25-åriges dagpenge. Den nuværende regering vil udvide denne ordning til også at gælde de 26-29-årige, ligesom de har nedsat kontanthjælpen for alle under 25, der har været på kontanthjælp i mere end seks måneder. Dette sker samtidig med, at stadig flere unge

arbejder i vikarjob eller andre usikre ansættelser, hvor man ikke ved, om man har arbejde i morgen eller en indtægt i næste måned.

Mange unge på universiteterne og arbejdsløse akademikere i Danmark er i dag så usikre på, om de kan klare sig på arbejdsmarkedet, at de er parat til at arbejde gratis. Og i fremtiden kan vi se frem til kommende drastiske ændringer i SU'en.

Samtidig vil regeringen gøre det muligt for arbejdsgivere at fyre unge udelukkende med den begrundelse, at de fylder 18 år.

Tendensen er klar og kan ses over hele Europa – i den globale konkurrences navn skæres der ned på de sociale ydelser, og arbejdsvilkårene forringes.

I Danmark skal vi i den kommende tid forholde os til en lang række forandringer af arbejdsmarkedet og uddannelsessystemet, som fremsættes som uundgåelige tilpasninger til globaliseringen.

Vi vil ikke udsættes for disse skræmmekampanjer om nødvendige tilpasninger til globaliseringskravene. Vi vil sætte en anden dagsorden, og vi vil ikke længere være angste for fremtiden.

De individuelle problemer, vi alle slås med i uddannelserne og i arbejdet, og den angst, vi føler for ikke at slå til, skyldes i virkeligheden kollektive problemer på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet.

*· Solidaritet med de franske studerendes kamp for retten til et sikkert liv!
· Nej til fleksibilitet på arbejdsgiver-vilkår!*

Vi vil slå fast, at de franske unge ikke står alene i kampen mod usikkerheden. Indkomstusikkerheden vinder frem over hele Europa og skal bekæmpes – også i Danmark.

Retsstatens farlige forvandling

- den nye 'terrorpakke' vil true os alle

Af Patrick MacManus og Arne Lund

Foreningen Oprør

I sit forslag til skærpelse af terrorlovgivningen er det justitsministeriets ønske at spare tid og ressourcer for politiet og domstolene. Prisen herfor er en stigning i andelen af hemmelige procedurer i retsplejen. Det er netop sådanne hemmelige procedurer, der kendetegner de før-demokratiske retstilstande, som den demokratiske retsstat er opstået i opgør med.

Fremover ryddes de hindringer af vejen, der hidtil formelt har hæmmet politiet i forebyggelsen af terrorhandlinger. Hindringer, der ifølge forslaget også modvirker en effektiv efterforskning af sådanne handlinger.

At der endnu ikke har fundet terrorstatistiske anslag sted, ses ikke at have påvirket Justitsministeriet. Forslaget fremsættes, uden at det sagligt er blevet konstateret, om de senere års stramninger i lovgivningen har virket, og om der er behov for yderligere stramninger. I oktober 2005 udtalte den tværministerielle arbejdsgruppe om terrorbekæmpelse, at det danske samfunds nuværende indsats og beredskab over for terrorisme ikke kan anses for utilstrækkeligt.

Forslaget lanceres som værende af forebyggende art, men forebyggelse er sjældent verificerbar. Forebyggede

handling er netop handlinger, der ikke finder sted. I forebyggelsens navn bidrager forslaget blot yderligere til det frygtens klima, som der synes at være en politisk interesse i at opretholde og skærpe yderligere. I denne interesse ofres den retssikkerhed, der er retsstatsens vigtigste landvinding.

Lovforslaget udstyrer politiet med omfattende beføjelser til uden retskendelse at gribe ind i kommunikationen (breve, tele, it m.v.) mellem borgere. Normalt skal der forinden indhentes en retskendelse, dog ikke såfremt formålet dermed forspildes. Ifølge retsplejelovent skal politiet indhente en retskendelse inden 24 timer, *efter* indgrebet har fundet sted. Denne mulighed overføres nu til informationsteknologierne og indebærer derfor en betydelig udvidelse af politiets muligheder for at trænge dybere ind i borgernes privatliv.

I dag skal politiet således indhente retskendelse for hvert enkelt kommunikationsmiddel, men med den "flerhed af kommunikationsmidler" (dvs. fastnet- og mobiltelefon/er, Internet m.v.), en person råder over, kan kendelsen nu omfatte selve personen og dennes omgangskreds. Forslaget legitimerer en langt mere vidtgående overvågning af befolkningen, end det hidtil har været muligt. I realiteten vil politiet fremover kunne handle uden retskendelse. Og selvom en retskendelse efterfølgende skal indhentes, er dette en ren formalitet. At indgreb, der efter rettens opfattelse *ikke* burde have fundet sted, skal indberettes til Justitsministeriet, udgør ikke en tilstrækkelig retssikkerhed for borgerne. Lovforslaget fortæller intet om, hvilke skridt ministeriet i givet fald vil tage, og må derfor i bedste fald betegnes som indholdsløst.

Endvidere giver lovforslaget efterretningstjenesterne udstrakt mulighed for at udveksle person-oplysninger uden vurdering af hverken ønsket om sådanne oplysninger eller af de enkelte oplysningers karakter. Ligeledes

Slut jer til oprøret

- Forsvar de demokratiske rettigheder!
- Forsvar ytringsfriheden!
- Frihedskamp er ikke terrorisme!

Den europæiske 'terrorliste' er et politisk og ikke et juridisk dokument og kan ikke danne grundlag for domstolspraksis. Det er ikke desto mindre dette, der er sket i både byrettens og landsrettens kendelser om beslaglæggelse af Foreningen Oprørs internationale appel.

Sigtelserne mod Foreningen Oprør efter 'terrorparagraffen' er et forsøg på at skræmme og straffe den begrundede tvivl og modstand, som retter sig mod terrorlovgivningen, terrorlister og den såkaldte internationale krig mod terror. Vi vil ikke lade os skræmme. I stedet opfordrer vi til forstærket protest og aktivitet mod nedbrydningen af de demokratiske rettigheder.

I stigende grad undermineres de demokratiske rettigheder af terrorlovgivning. I forslaget til ny 'terrorpakke' til-sidesættes domstole og retskendelser i endnu højere grad end hidtil. Den demokratiske indsigt og kontrol, som

en retsstat bør hvile på, indskrænkes yderligere. Ikke mindst ytringsfriheden og pressefriheden, der må hvile på et højt informationsniveau om myndigheders handlinger, er i stigende grad truet. I sin egen selvforståelse er den danske stat fortsat en demokratisk retsstat, men statsmagten er i disse år er under farlig forvandling.

Globale og lokale konflikter i verden kan ikke løses uden udvidelse af grundlæggende demokratiske rettigheder, mens terrorlovgivning og den såkaldte 'krig mod terror' blot bidrager til at skærpe konflikterne. Foreningen Oprør opfordrer til den stærkest mulige afvisning af den gradvise underminering af de politiske frihedsrettigheder. Modstandere af den fortsatte nedbrydning af retssikkerheden og ytringsfriheden må give sig aktivt til kende.

De demokratiske rettigheder skal forsvares nu. Senere kan det vise sig at være for sent.

Oprøret fortsætter!

Udtalelse vedtaget på Foreningen Oprørs årsmøde 25.3.2006.

Forkortet af red.

pålægges andre instanser som flyveselskaber, rejsebureauer/-arrangører at stille alle persondata til rådighed for politiet, der heller ikke her skal begrunde sit ønske herom. I dag giver udlændingeloven allerede mulighed for, at politiet kan indhente sådanne oplysninger, så det er gådefuldt, hvorfor der atter stilles krav herom.

Det skræmmende perspektiv er en strøm af oplysninger om borgernes liv, der uden retskendelse tilflyder politiet. Den skepsis og kontrol, der kendetegner en demokratisk retsstats forhold til politimyndigheden, undermineres helt.

Lovforslaget forholder sig kun overfladisk til mistænktets retssikkerhed. Forsvareren skal informeres om de kendelser, politiet indhenter, men samtidig anbefaler arbejdsgruppen, ”at retten efter anmodning fra politiet kan bestemme, at reglerne om forsvarerens og sigtedes ret til aktindsigt fraviges, hvis det er påkrævet af hensyn til beskyttelse af fortrolige oplysninger om politiets efterforskningsmetoder”. Retssikkerheden for borgere, der er sigtet eller anklaget af en statslig myndighed, er en for væsentlig bestanddel i en demokratisk retsstat til at blive fraveget på et sådant grundlag.

Den nye ‘terrorpakkes’ tilsidesættelse af domstole og retskendelser vil bevirke en indskrænkning af offentlighedsprincippet, af den demokratiske indsigt og kontrol, som en retsstat bør hvile på. Civile rettigheder vil blive undermineret. Ikke mindst ytringsfriheden og pressefriheden, der må hvile på et højt informationsniveau om myndigheders handlinger. I sin egen selvforståelse er den danske stat fortsat en demokratisk retsstat, men denne selvforståelse synes i lyset af de offentliggjorte forslag at være under farlig forvandling.

Hvis et samfund vælger et vidtgående sikkerhedshensyn frem for den udvidelse af de demokratiske rettigheder, der alene kan løse både globale og interne konflikter, vil dette sikkerhedshensyn før eller senere vende sig mod samfundet og de rettigheder, der hidtil har kendetegnet det. I et sådant samfund vil netop ingen til syvende og sidst kunne vide sig sikker. Den nye ‘terrorpakke’ er udtryk for en sådan tendens og bør af samme grund afvises.

22 græsrodsorganisationer:

Til forsvar for civilsamfundet mod den nye ‘terrorpakke’

Terrorpakke I og II skal rettes mod terrorisme, ikke civilsamfundet. Nedenstående organisationer ønsker med dette høringssvar at appellere til, at det i nuværende og kommende lovgivning, hvis formål er at bekæmpe terrorisme, indskræpes, således at denne ikke kan finde anvendelse til at stække civilsamfundet.

Brugen af terror og vold som politisk middel i et demokrati som det danske er helt og aldeles uacceptabelt. Samtidig er det essentielt, at en styrkelse af terrorbekæmpelsen ikke undergraver vores frihedsrettigheder og det åbne demokrati. I den anledning påpeges det, at terrorpakke I allerede har medført utilsigtede negative konsekvenser for den type af politisk aktivisme, som kan kaldes fredelig og ansvarlig civil ulydighed.

Fredelig og ansvarlig civil ulydighed har historisk været medvirkende til at opnå en lang række af de friheder og rettigheder, der i dag er selvskræve i det danske samfund: Rimelige forhold på arbejdsmarkedet og på uddannelsessteder, fremskridt på natur- og miljøområdet samt ligeberettigelse mellem kønnene er til dels opnået gennem civil ulydighed.

I titlerne til begge terrorpakker er indføjret et upræcist “m.v.”, hvorved der åbnes op for, at stramninger kan ramme langt bredere end den terrorisme, det er lovgivningens hensigt at bekæmpe. Således blev der med terrorpakke I gennemført en skærpelse af straffelovens § 306 for at muliggøre retsforfølgelse af organisationer, der finansierer terrorisme. Den skærpede § 306 er imidlertid blandt andet blevet anvendt mod Greenpeace for aktiviteter, som intet har at gøre med terrorisme. Terrorpakke I blev fremsat på baggrund af konkrete beslutninger i FN og EU om at styrke terrorbekæmpelsen. I både den europæiske og danske debat blev det betonet, at man måtte sikre sig, at den øgede terrorbekæmpelse ikke gik ud over retssikkerheden eller knægtede demokratiske borgerrettigheder. Under

Greenpeace terror

førstebehandlingen fremførte justitsminister Lene Espersen, at alle lovforslagene i pakken er rettet mod terrorisme.

EU's regeringer vedtog i 2002 enstemmigt en erklæring, som understregede, at EU-landenes anti-terror stramninger “ikke [må] bruges til at anklage personer, der udøver deres legitime ret til at udtrykke deres meninger, for terrorisme, selv om de under udøvelsen af en sådan ret begår lovovertrædelser” (Rådserklæring 108/02).

Det er denne ånd, som terrorpakkerne oprigtigt bør følge. Det vil være en uhyggelig ironi, hvis de lovændringer, der gennemføres for at bekæmpe terrorisme og for netop at beskytte de civile rettigheder, vi i dag tager for givet, anvendes til at stække civilsamfundet og dermed afskrive os fra fremtidige fremskridt, der kunne opnås ved ikke-voldelig civil ulydighed/aktivisme.

Belært af de dårlige erfaringer med terrorpakke I opfordres det til:

a. Terrorlovgivning må ikke ramme fredelig politisk aktivisme, men udelukkende målrettes terrorbekæmpelse.

b. Terrorpakke I må ændres, så den ikke længere kan bruges til at stække civilsamfundet.

c. Det bør desuden overvejes at tidsbegrænse anti-terrorlovgivningen.

Arbejderbevægelsens Internationale Forum-ATTAC-Danmark - Danske Gymnasieelevers Sammenslutning - Danmarks Naturfredningsforening - Greenpeace - Mellempolitisk Samvirke - NOAH - og 15 andre organisationer

Iran: Stop amerikansk-israelsk angreb på Iran

USA og Israel planlægger atomangreb på Iran

- for at kontrollere olien og forsvare dollaren

Indymedia

Det er næsten ikke til at tro det: USA planlægger at angribe Iran med nye atomvåben. For at forhindre Iran i at få dem - og sikre atommagt Israel

De amerikanske og israelske regeringer planlægger et militært angreb på Iran formentlig under brug af atombomber, muligvis i denne måned (marts 2006), af bl.a. følgende grunde:

- standsning af den planlagte åbning af en international olie-petrokemisk-gas-aktiebørs for oliehandel i euro;
- kontrol med Khuzestan-provinsen, hvor størstedelen af den iranske olie ligger, på grænsen til Irak;
- afledning af opmærksomheden fra USA's indenrigs-problemer;
- og kristeligt fundamentalistiske grunde – Bush siger, at han blot fulgte Guds ordrer, da han beordrede angrebene på Afghanistan og Irak.

Den officielle undskyldning for angrebet er det angivelige atomvåbenprogram i Iran: Eks-CIA-agenterne Paul Pillar og Ellen Laipson tillige med FN's våbeninspektør Hans Blix erklærer, at hvis Iran virkelig var i færd med at forsøge at bygge atombomber, så ville den mest effektive måde at standse dette på være en garanti fra USA og Israel om ikke at angribe Iran.

Centrale kendsgerninger

- * Iran har (endnu) ikke krænket *Nuclear Non-Proliferation Treaty* (Ikke-Sprednings-Traktaten NPT), selvom det nationale efterretningsvæsen i USA skønner, at Iran vil kunne bygge atombomber i løbet af omkring 10 år, og at det ser ud til, at Pakistan ydede Iran nogen hjælp til at gøre dette.
- * USA, Frankrig og UK krænker godt artikel VI i NPT, der kræver afvæbning.
- * Tyskland krænker artikel I og II af

Anti-amerikansk murmaleri i Teheran

NPT ved at dele atomvåben.

- * Israel har omkring 75-200 atombomber og har hverken undertegnet eller ratificeret NPT, men det er medlem af IAEA (det Internationale Atom Energi Agentur) – det agentur, der udfører inspektioner for NPT.
- * I juni 2005 pressede USA IAEA-chefen El Baradei til enten at "skrue bissen på" over for Iran eller miste sit job.

Plan for krig

Tre år efter det amerikanske angreb på Irak, 53 år efter det amerikansk-britiske statskup imod den demokratisk valgte premierminister Mossadegh og 18 år efter nedskydningen af USS Vincennes fra Iran Airflight 655, der dræbte 290 ombordværende mennesker (274 passagerer, 16 besætningsmedlemmer), planlægger de amerikanske og israelske regimer et militært angreb imod det præstestyrede demokrati i Iran.

Ifølge forskellige analytikere kan angrebet forventes at bruge "mininukes" (små atombomber) for at ødelægge dybtliggende atomfaciliteter. Ifølge officielle grunde til angrebet (det angivelige iranske atomprogram til bygning af atombomber) forventes det amerikansk-israelske angreb at tage form af et enkelt hurtigt, massivt og samtidigt angreb på atomenergifaciliteter (civile eller mistænkt militære) i 16 forskellige byer i Iran inkl. f.eks. Bushehr (165.000 indb.), Arak (511.000

indb.), Isfahan (2.000.000) og Teheran (12.000.000) – en samlet befolkning i de anførte byer (inkl. Teherans centrale område) på 24 mio.

Selvom det er realistisk, at nogle sektorer af den iranske regering muligvis håber på at bygge atombomber under krænkelse af det iranske statsoverhoveds fatwa (religiøs ordre), der bandlyser produktionen, lagringen og brugen af atomvåben, er der adskillige grunde til, at dette angivelige bombebygningsprogram ikke er en troværdig grund til det planlagte angreb.

Praktiske grunde:

Iranske ingeniører og forskere vil have store vanskeligheder med at bygge atomsprænghoveder, eftersom Iran har været tilsluttet NPT siden 1970. Det er troligt, at der har været nogen overførsel af viden fra Pakistan og Kina til Iran. Men i nov. 2004 accepterede iranske myndigheder frivilligt at følge en Additional Safeguard Agreement, ifølge hvilken IAEA i løbet af de sidste få år har gennemført hyppige gennemgribende inspektioner af iranske faciliteter.

Ifølge iranske myndigheder blev 1.200 person/dage-inspektioner gennemført fra nov. 2003 til nov. 2005, mens det totale antal af person/dage-inspektioner udført af IAEA hvert år er på omkring 10.000 for 149 lande.

Motiverende grunde:

Den amerikansk/israelske trussel om angreb er en stærkt motiverende faktor

Atomkrig mod Iran?

for iranske politikere og vælgere til at bygge atombomber. Eks-CIA-agenterne Paul Pillar og Ellen Laipson og den tidligere IAEA chef Hans Blix har sagt, at hvis Iran virkelig var i færd med at forsøge at bygge kernevåben, så ville den mest effektive måde at standse dette på være at tilvejebringe garantier for, at de ikke vil angribe Iran – hvilket USA synes at have gjort for Nordkorea.

Ineffektivitet:

Mange analytikere, f.eks. ved Centre for Nonproliferation Studies, siger, at da den mest sandsynlige virkning af angrebene ville være at øge motivationen til at bygge atombomber uden at ødelægge de eksisterende (undergrunds-) uranlagre eller at være i stand til totalt at ødelægge den teknologiske viden blandt iranere, vil et angreb kun udsætte bombebygningen nogle få år.

En mere troværdig grund til angrebet er *kontrol med Khuzestan-provinsen*, hvor det meste af den iranske olie ligger, på grænsen til Irak. Britiske tropper og USA's marinetropper er allerede blevet anklaget for at gennemføre provokationer i Khuzestan og for at studere etniske spændinger der for mere effektivt at provokere en lokal konflikt og "retfærdiggøre" militær intervention.

Iranske myndigheder har påstået, at et brev, der opfordrer arabere fra Khuzestan til at blive flyttet til en anden del af Iran, var en forfalskning med henblik på at fremprovokere etnisk konflikt (hvilket det gjorde), og at nylige bombesprængninger i Khuzestan var fremprovokeret af britiske agenter, og at to nylige nedstyrtninger af militære fly var en følge af radio-jamming. Det britiske *Ahwazi Friendship Society*, der erklærer, at det ikke støtter separatisme og er imod enhver invasion af Iran fra fremmede tropper, og som fordømmer alle former for terrorisme, og som ikke har forbindelser til nogen væbnet gruppe, er uenig i det mindste i nogle af disse påstande. Den amerikanske krigsplan for invasion af Khuzestan har tilsyneladende kodenavnet OPLAN 1002-04.

Ifølge William Clark, Elias Akleh, Krassimir Petrov og Chris Cook er en mere realistisk grund til det planlagte angreb *åbningen af en international oliebor*s (eller Iran Petroleum Exchange) på øen Kish (oprindeligt

planlagt for 20. marts 2006), hvor oliehandel i euro (den såkaldte petro-euro) vil blive mulig. For nærværende finder international oliehandel sted i amerikanske dollars. Europæiske, kinesiske, japanske, vestasiatiske og andre selskaber og institutioner, der ønsker at købe eller sælge olie, er for tiden tvunget til at handle under brug af store mængder dollars, og til i praksis at ligge inde med store reserver i dollars.

Efter åbningen af den iranske oliebors, der forventes at bruge euro – oprindeligt annonceret til 20. marts 2006, om end sandsynligvis meget udskudt – vil det blive muligt at købe olie direkte i euro. Risikoen for USA vil være tab af kontrol over en stor del af verdensøkonomien som følge af salget af dollars, hvilket muligvis vil kunne føre til enten en økonomisk depression eller hyperinflation i USA. I slutningen af 2000 ændrede Saddam Hussein oliereleterede handelstransaktioner fra dollar til euro. Desuden flyttede han 10 mia. dollars fra irakiske reservefond i FN til euro. Dette anses for at være vigtige faktorer i den amerikanske beslutning om at invadere Irak. Den 23. marts 2006 vil Federal Reserve (den amerikanske centralbank) standse publiceringen af "M3"-statistikken, der (mere eller mindre) repræsenterer mængden af amerikanske kontante dollars, der cirkulerer i verden.

Andre sandsynlige faktorer i forbindelse med truslen om at angribe Iran er *kristeligt fundamentalistiske grunde*, både i henseende til at fastholde støtte fra den kristne fundamentalistiske vælgerbefolkning i USA – og til, hvad der synes at være Bushs personlige tro, at Gud har lige så meget (hvis ikke mere) ret til at afgøre amerikanske udenrigspolitiske beslutninger som den amerikanske vælgerbefolkning. Bush siger, at han blot fulgte Guds ordrer, da han beordrede angrebene på Afghanistan og Irak.

Krigspropaganda

Propagandaen fra mainstream-medierne fokuserer på det mulige iranske program til udvikling af kernevåben, til trods for at der (endnu) ikke er noget bevis for, at Iran har krænkede ikke-sprednings-overenskomsten (NPT). Selv efter 1200 inspektioner fra november 2003 til november 2005.

De nationale efterretningsvæsenere i

USA (CIA etc.) skønner alligevel, at Iran kan bygge atombomber i løbet af ca. 10 år, og diverse organisationer, der er mere krigsvenlige end CIA, hævder at det kan ske på kortere tid.

USA, Frankrig og UK krænkede groft artikel VI i NPT, men det er medlem af IAEA – det agentur, der udfører inspektioner for NPT.

Den 4. november 2004 stemte 147 lande (inklusive Iran) på den 59. generalforsamling i FN til fordel for at skabe en komite til forhandling af traktat imod produktion af kernemateriale, der vil kunne bruges til produktion af kernevåben. To lande afstod, UK og Israel, kun ét land stemte imod, USA.

Verdens største demokrati, Indien, kæmpede i mange årtier til fordel for en atomafvæbning og ratificerede ikke NPT. Imidlertid blev Indien i 1998 erklæret kernevåbenstat (Pokhran II). I løbet af de næste få dage (første uge af marts 2006), vil Bush besøge Indien i erkendelse af Indiens status som en kernevåbenstat (men vil også blive "budt velkommen" af aktivister for hans status som massemand og krigsforbryder).

Mainstream-mediernes opmærksomhed har også fokuseret på kommentarer fra den nyligt valgte præsident for Iran, Mahmoud Ahmadinejad. Ahmadinejad talte imod Israels eksistens som en stat og udtrykte tvivl om Holocaust, hvilket førte til stærk mediekritik og parlamentarisk kritik i Europa. Ahmadinejad afgav erklæringer om "udslettelse" af staten Israel på samme måde, som Shah Mohammad Reza Pahlawi og Saddam Husseins regimer ifølge ham blev "udslettet". Nøjagtigheden af oversættelsen af hans ord fra farsi til engelsk er fortsat omstridt.

Valget af Ahmadinejad og hans noget svækkede magt som præsident demonstrerer den komplicerede balance af politiske kræfter i Iran efter 1979:

Præsidentvalget 2005 var det første, der måtte gå til anden runde af afstemningen. Fire af Ahmadinejads foreslåede ministre blev afvist af parlamentet – den første gang, et kabinet blev forkastet.

Udnævnelsen af Khatami til statsrådets strategiske center i oktober blev kritiseret og opfattet som en svækkelse af Ahmadinejads magt.

Oversættelse: Hans Pendrup

Ikke kun én hætteklædt mand, men hundredvis

Interview med Haj Ali, hættemanden fra Abu Ghraib

Hvad er din reaktion på beskyldninger i adskillige amerikanske aviser, baseret på amerikanske militærkilder, om, at du ikke er den mand på billederne, som er blevet et symbol på mishandlingen og torturen i Abu Ghraib-fængslet?

Sandheden er den, at jeg ikke var den eneste, som blev tortureret på denne barbariske måde. Næsten alle de fanger i fængslet, som jeg kendte, blev tortureret på den måde. Det ændrer ikke ved den kendsgerning, at jeg var en af dem, som blev tvunget til at stå på en kasse med en sort hætte over hovedet og elektriske ledninger bundet til mine hænder. Som en iraker, der har gået igennem Abu Ghraib, repræsenterer jeg alle disse martrede mennesker.

Hvad er grunden til denne kampagne for at miskreditere dig?

Først benægtede de (amerikanerne, o.a.), at de overhovedet havde tortureret mennesker på denne måde. Så påstod de, at det blot var isolerede tilfælde. Nu indrømmer de, at de har tortureret mange, mange mennesker på den vis. De gør dette for at miskreditere os, men på den anden side betyder det også, at denne form for tortur ikke var et isoleret tilfælde, og at dette nu kommer i offentligheden. Det er et resultat af vores arbejde. Siden min løsladelse og stiftelsen af vores *Association of Victims of*

American Occupation Prisons (Foreningen af Ofre for Den Amerikanske Besættelsesmagts Fængsler, o.a.), har vi afholdt 1.300 aktiviteter for at protestere over besættelsen og især de private torturfirmaer, hvis ydelser det

amerikanske militær benytter. Ingen havde troet, at vores lille forening kunne være i stand til at gøre alt det uden offentlig støtte. Ved hjælp af stædighed, donationer og hjælp fra venner og nogle medier har vi opnået noget, selv i USA. Vi lod vores stemmer høre, og Pentagon bryder sig ikke om det.

Avisen New York Times hævder, at manden på billedet er Abdou Hussain Saad Faleh?

Jeg kender den mand. Der er også billeder af Said Saleh Shain fra Mosul. De gav ham øgenavnet ”Joker”, og han blev tortureret på samme måde. Der var også én, der blev kaldt Saddam Rawi. De fastgjorde elektriske ledninger til hans ører. Den dag i dag har han stadig neurologiske problemer, og han har bragt sin sag til FN.

Har I ikke taget nogen retmæssige skridt?

Søgsmålet, som vi indgav, er klart en grund for den nuværende smædekampagne. Vi er en uafhængig ngo. Mange har forsøgt at købe os, uden succes. Søgsmålet blev indbragt i USA for halvandet år siden. 200 sager indgår i det civile søgsmål. Nu har vi bragt yderligere 50 tidligere fanger, herunder adskillige kvinder, fra Irak til Jordan. Og vi har offentliggjort omfattende dokumentation om kidnappede og torturerede personer, ofrene for USA’s politik.

Har I også sagsøgt private torturbødder?

Vores kampagne er især rettet mod Titan Group fra San Diego i Californien. Det er et privat firma, som udfører afhøringer i fængsler. De hyrer kriminelle, som trækker informationer ud af fangerne ved at bruge de mest brutale metoder. Vi er helt klar over, at USA styres af mentaliteten hos de multinationale. Et vigtigt motiv for krigen mod Irak var disse multinationales interesser, først og fremmest Halliburton, som ejes direkte af Dick Cheney, og alle firmaer, der er knyttet til Bush-familien. USA kan ikke acceptere, at dets firmaer rammes. Det er et kapitalistisk regime, som baserer sig på de multinationales profitjagt, og som slet ikke tager hensyn til de menneskelige behov.

Hvad er der sket med jeres organisation?

Vores kontor i Bagdad er blevet angrebet og stormet seks gange af irakiske sikkerhedsstyrker. Hver gang er kontoret blevet ødelagt, og hver gang har de arresteret vores ledende medlemmer. Men ikke desto mindre har vi været i stand til at fortsætte arbejdet.

Hvad er de konkrete beskyldninger imod jer?

Det er nok blot at være medlem af vores forening. De (amerikanerne, o.a.) kræver, at vi i vores navn ændrer ”besættelsesmagt” til ”koalition”. De kan ikke engang acceptere ordet ”besættelse”.

21. marts 2006

Interviewet er foretaget af Doris Höflmayer og Mohamed Aburous.

Oversat af Carsten Kofoed for Frit Irak Blog fra www.antiimperialista.com

Danske tropper ud af Irak nu! Sejr til den irakiske modstand!

Af Carsten Kofoed

I anledning af den internationale demonstrationsdag imod krigen mod og besættelsen af Irak den 18. marts 2006

Det er i dag næsten tre år siden, at den amerikansk ledede angrebskrig mod Irak startede. Det var en krig, som var i åbenlys strid med FN's Charter og anden international lov. Det gør aggressorregeringerne, herunder den danske, til krigsforbrydere, som i retfærdighedens navn og for ofrenes og for en mere fredelig fremtids skyld må stilles for en international krigsforbryderdomstol ala den i Nürnberg efter 2. verdenskrig.

Om Danmark

I Danmark sendte et spinkelt flertal bestående af den borgerlig-reaktionære VK-regering og dens parlamentariske støtte, det åbent racistiske Dansk Folkeparti, landet ind i den folkeretsstridige krig på basis af de i USA fabrikerede Goebbels-agtige propagandaløgne om Iraks masseødelæggelsesvåben og forbindelser til Al-Qaida.

Fra at have været imod krigen besluttede "oppositionen", Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre, efter Bagdads fald i april 2003 at støtte den ulovlige krigs resultat, besættelsen af Irak. Dette har markant svækket den parlamentariske modstand mod besættelsen og den danske deltagelse heri.

De erklærede besættelsesmodstandere i SF og Enhedslisten har også bidraget til svækkelsen ved ikke at tage stilling til fordel for den irakiske modstand. Denne totale mangel på antiimperialisme og konsekvent forsvar for den nationale selvstændighed hos den parlamentariske venstrefløj har over for den danske befolkning, især dens progressive del, forvirret og sløret karakteren af modstandskampen i Irak som en national befrielseskamp på linje med frihedskampen i Danmark under Hitler-Tysklands besættelse, i Algeriet i 1950'erne

og i Vietnam i 1960'erne og 1970'erne.

Efter solid støtte til næsten tre års blodig besættelse har Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre nu erklæret, at de ikke vil forlænge de cirka 500 danske besættelsestroppers tilstedeværelse i Irak længere end til juli. Det betyder dog ikke, at Socialdemokraterne og de radikale ikke længere støtter besættelsen. Den danske støtte skal efter juli bare ikke være i form af danske styrker i Irak, men træning af marionethæren og -politiet.

Al dansk støtte til besættelsen må afsløres og kræves stoppet. Fogh-regeringen er en løgnagtig, arrogant krigsforbryderregering og den mest USA-loyale, reaktionære og farlige regering, som Danmark nogensinde har haft. Den har kørt Danmark ned i et sort hul med sine løgne, angrebskrige og åbenlyse islamofobi og racisme. Muhammedkrisen har blot cementeret dette billede af Danmarks kulsorte regering. Fogh-regeringen må gå af.

Om Irak

I Irak har krigen og besættelsen, hvis karakter er imperialistisk, zionistisk og racistisk, kostet langt over 100.000 irakere livet. Stort set alt det, der var blevet bygget op, siden briterne blev smidt ud af Irak i 1958, ligger nu i ruiner.

Op gennem 1970'erne og 1980'erne blev Irak med olien som løftestang et moderne, sekulært og industrialiseret land med en ganske stor grad af social sikkerhed i form af arbejde, uddan-

nelse, sundhed og boliger til den irakiske befolkning. I spidsen for denne proces stod det panarabiske Baath-parti, som nationaliserede Iraks olie i 1972.

Irak blev en regional magtfaktor og en torn i øjet på den amerikanske imperialisme – og med sin støtte til den palæstinensiske frihedskamp en trussel mod det zionistiske Israel. FN's kriminelle, folkemorderiske sanktioner fra 1990 til 2003, der kostede mere end to millioner irakere livet, var endnu et led i den angloamerikanske imperialismes forsøg på at vælte det patriotiske irakiske styre og svækkede Irak på det økonomiske, sociale og militære område.

Med besættelsen blev staten, der havde haft en hovedrolle i hele Iraks liv, opløst. Millioner af irakere blev fyret, og den sociale elendighed eksploderede, mens udenlandske firmaer fra besætterlandene delte rovet fra slagtingen af den irakiske stat.

De irakiske forrædere, som ankom til Irak sammen med amerikanerne, fik lunserne af denne "genopbygning" og skulle forsøge at sælge besættelsen som en befrielse til det irakiske folk. Det lykkedes ikke.

Den såkaldte politiske proces, der skulle fungere som figenblad for den brutale besættelse og officielt "demokratisere" Irak, er stendød. Den foregår uden forbindelse til det irakiske folk i besættelsesmagtens hovedkvarter, Den Grønne Zone, mens løgnene om den politiske proces florerer i form af "valg", hvor såvel "stemmeprocent" som de "valgte" kandidater bestemmes af besættelsesmagten, fordi det er denne, der sørger for sikkerheden for samtlige "politikere".

Uden USA ville alt, hvad der i dag kalder sig regering, parlament, politi og hær i Irak, forsvinde som dug for solen. Det er på den baggrund, at forræderne som den irakiske "forsvarschef", der besøgte Danmark den 16. marts, drager rundt omkring og tigger og beder besættelsesmagten om at blive i Irak. Kollaboratørerne og forræderne ved, at deres skæbne er helt afhængig af besæt-

telsesmagten.

Krigen betød også afsættelsen af Iraks legitime og internationalt anerkendte regering under ledelse af præsident Saddam Hussein. Ledende medlemmer i den irakiske regering, herunder præsident Saddam Hussein, blev taget til fange, tortureret og i en illegitim skueproces stillet for en amerikansk nedsat ”domstol”.

Det er værd at minde om, at det var Iraks legitime regering, som i modsætning til de vestlige krigsløgnere som Bush, Blair og Fogh fortalte verdens folk og antikrigsbevægelse sandheden om krigen og USA’s motiver for den. Det var den, der gjorde alt, hvad den kunne for at undgå den blodige krig, som millioner af fredselkende mennesker i verden demonstrerede imod. Og det var Iraks regering og især Baathpartiet, Iraks største parti med millioner af medlemmer, som besættelsesmagten har forbudt i det nye ”demokratiske” Irak, som forberedte og planlagde den succesfulde væbnede modstandskamp, der har tvunget besættelsesmagten og dens medbragte kollaboratører ud i et regulært dødvande, hvor befrielsen nærmer sig med hastige skridt.

Antikrigsbevægelsen, alle progressive og antiimperialister, der ønsker at stoppe den amerikansk ledede ”Krig mod terror”, en fascistisk terrorkrig, hvorigennem et amerikansk verdensdiktatur forsøges oprettet, står i dyb gæld til den væbnede irakiske modstand, dens heroiske planlæggere og aktører. Den irakiske modstand forsværer og kæmper for alle undertrykte folk imod menneskehedens største fjende: den amerikanske imperialisme.

Den irakiske modstandskamp er en del af den verdensomspændende kamp mod imperialismen, som folkene fører. Den er et centrum for denne kamp og en konkret støtte til lande som Cuba, Venezuela, Syrien og Nordkorea, som forsøger at sejle deres egen kurs på trods af konstante krigstrusler fra USA. I Palæstina og Afghanistan opmuntres modstandskampen der også af lyden fra de irakiske modstandsfolks vejsidebomber og geværskud. De palæstinensiske og afghanske modstandsfolk kæmper samme kamp som de irakiske, for deres lands frihed og selvstændighed.

Modstandskampen i Irak er en kamp, hvor det at undlade at støtte den væbnede modstand reelt er en støtte til besættelsens forlængelse, fordi det er den væbnede modstand, den konkrete tilintetgørelse af besættelsestropperne og kollaboratørerne og deres institutioner samt sabotagen mod den givtige olieeksport, som er helt afgørende for Iraks befrielse.

Den såkaldte fredelige eller politiske ”modstand”, som de kræfter, det reformistiske Enhedslisten og dets heppekor af revisionister og trotskister i spidsen, der reelt set kontrollerer antikrigsbevægelsen, nu forsøger at bedrage antikrigsbevægelsen med, så den ikke mere massivt slutter op om irakernes nødvendige væbnede kamp, den virkelige modstand, er ikke reel.

Irakiske fagforeninger som ”oliarbejderfagforeningen” i Basra, der er oprettet og fungerer med besættelsesmagtens fulde accept, og som arbejder under besætternes og marionetstyrets beskyttelse, præsenteres af partier som Enhedslisten og den nu officielle Enhedsliste-fraktion Internationale Socialister som ”modstand mod besættelsen”, fordi den angiveligt skulle have modsat sig en privatisering af olien, en privatisering, som dog reelt er uden betydning, først og fremmest fordi besættelsesmagten kontrollerer olieindtægterne, uanset om olien formelt er under marionetstyrets kontrol, men også fordi en eventuel privatisering vil blive annulleret som ulovlig af en kommende befrielsesregering.

Kræfterne i Irak må bedømmes på deres konkrete handlinger, ikke på de erklæringer, som de udsender. Og en ”fagforening”, der sikrer, at oliearbejderne i Sydirak holder sig i ro og fortsætter med at pumpe millioner af tønder olie ud af Irak, vel vidende, at indtægterne herfra finansierer en ganske betydelig del af besættelsesmagtens krig mod det irakiske folk og dermed forlænger den brutale, imperialistiske besættelse, er intet andet end et modbydeligt samarbejdsorgan. Husk de mere end 30.000 modige iranske oliearbejdere, der med deres strejke, som startede i oktober 1978, aktivt bidrog til den forhadte amerikansk støttede shahs fald og det iranske folks antiimperialistiske revolution i februar 1979!

Fordi den væbnede irakiske modstands styrke og besættelsesmagtens tab og problemer øges, så forsøger USA og Iran, der i Irak arbejder sammen i bekæmpelsen af den irakiske modstand, at oppiske til borgerkrig for at spille Iraks forskellige etniske og religiøse grupper ud mod hinanden, så de bekriger hinanden indbyrdes i stedet for besættelsesmagten, og for at skabe grobund for en opsplittelse og dermed svækkelse af Irak.

Bomberne mod moskeer, markeder og andre civile steder er fascistisk terror, krigsforbrydelser udført af grupper, der arbejder for USA’s, Israels og Irans dagsorden. Disse handlinger har intet – absolut intet – med den væbnede irakiske modstand at gøre. De viser blot besættelsesmagtens desperation og falit i Irak – ligesom USA’s igangværende massakre på byen Samarra, nord for Bagdad.

Et overvældende flertal af irakerne ønsker besættelsesmagten ud af landet, og flertallet støtter den væbnede modstand. Det irakiske folks virkelige repræsentant er den væbnede modstand, som er forenet omkring et program, der går ind for et frit, forenet og demokratisk Irak. Det er herfra, at befrielsesregeringen kommer, og til hvilken de vestlige aggressorer skal betale erstatning for de omfattende krigsskader, som deres ulovlige krig på alle områder har betydet i Irak og for det irakiske folk.

Danske tropper ud af Irak nu!

Fogh, gå af!

Ingen dansk støtte til besættelsesmagten og marionetstyret!

Stop besættelsen af Irak

øjeblikkeligt og betingelsesløst!

Frihed for præsident Saddam

Hussein, hans kammerater og alle irakiske fanger!

Stil Foghs kriminelle regering til ansvar for krigsforbrydelserne i Irak!

Evig ære til Iraks martyrer, der er faldet i kampen for deres lands frihed!

Sejr til den irakiske modstand!

Frit Irak Blog, 18. marts 2006

Flemming Rose spøger i Enhedslisten

Af Carsten Kofoed, Frit Irak Blog

Den 3. marts kunne man via Ritzau læse, at også Enhedslisten er blevet ramt af Muhammed-krisen. (1)

Den 4. marts holder Enhedslisten nemlig hovedbestyrelsesmøde, og her skulle ifølge Ritzau trykningen af en satirisk tegneserie med blandt andet profeten Muhammed i medlemsbladet Rød-Grønne Linjer diskuteres.

Men manden bag tegneserien, hovedbestyrelsesmedlem Claus Pedersen, besluttede i elvte time at trække tegningerne. Blandt andre folketingsmedlem Majbrit Berlau havde indtil da prøvet at få stoppet tegningerne, fordi hun og andre mente, at "sådanne tegninger kan udlægges som en støtte til JP's og højrefløjens korstog mod muslimer."

Et flertal i Enhedslistens forretningsudvalg havde ellers godkendt satiren til trykning.

Denne Muhammed-episode kommer ikke bag på dem, der ved, at der i

Enhedslisten findes en ganske stærk strømning, der opmuntret af 11. september og den deraf følgende voksende islamofobi ser islam og muslimer og kampen mod dem som noget meget centralt, ja, betydeligt mere centralt end kampen mod imperialismen og i særdeleshed USA. Det er de samme kræfter, der i maj 2004, midt under afsløringerne af USA's nazistiske tortur i Abu Ghraib-fængslet i Irak, syntes, at det var overordentligt vigtigt netop i denne situation at vise deres modstand mod de muslimske krigsmodstandere i Hizb ut-Tahrir (2).

Sammen med det åbent racistiske og kristenfundamentalistiske Dansk Folkeparti, krigsforbryderregeringen og de mest rabiate islamhadere som Giordano Bruno-selskabet med den forhenværende trostkist Lars Hedegaard i spidsen stod Enhedslistens islamofobere foran den borgerlige presses snurrende tv-kameraer og råbte "Nej til fundamentalisme!".

En oprigtig socialist må spørge sig selv:

Hvor vigtigt er det, mens verden er sat i brand af imperialismen, mens den mest rå fascisme hersker i Irak og Afghanistan under ledelse af diktatoren i Det Hvide Hus, mens hetzen mod muslimer og islam er på sit hidtil højeste i Vesten, at fylde et angiveligt progressivt partiblade med mere satire over

profeten Muhammed?

Et flertal i Enhedslistens forretningsudvalg mener tilsyneladende, at det er vigtigt, og ligger dermed på linje med det ærkereaktionære Jyllands-Posten. Det siger ikke så lidt om Enhedslistens politiske ledelse.

Noter:

1. Enhedslisten dropper tegneserie om Muhammed, Politiken, www.politiken.dk, 3. marts 2006.
2. VU, liste Ø og andre gode kræfter siger Nej til Taleban i Danmark, Stop Terrorkrigen, www.stop-terrorkrigen.dk, 9. maj 2004.

28.juli - 6.august 2006

Hundreder af unge fra hele verden vil samles i Nordsjælland - for at lave verden om.

**International Ungdomslejre
mod fascisme og imperialism**

Det foreløbige politiske og kulturelle program er ved at være klart -

Løbende info på
www.iul2006.net

Lejren holdes på Isterød Efter- og Højskole. Deltagerpris 995,- kr. for hele perioden (inkl. måltider). Børn 6 - 13 år 500 kr. Børn under 6 gratis.

Få tilsendt elektronisk Nyhedsbrev - tilmelding på e-mail:

iul2006@yahoo.dk

EU-gift i økologisk mad i Danmark

Et flertal i EU-Kommissionens Stående Komité for Økologi stemte sidste torsdag for, at tilsætningsstofferne nitrat og nitrit skal kunne tilsættes i økologiske kød- og pålægsprodukter. Nitrit kan danne kræftfremkaldende nitrosaminer, og nitrat kan desuden omdannes til nitrit. Tilladelsen træder i kraft i Danmark om 18 måneder.

- *Kræft er vores nok alvorligste folkesygdom. Alligevel tillader EU kræftfremkaldende nitrit i økologisektoren, der ellers skulle være et sikkert og sundt åndehul for kvalitet og gastronomisk stolthed - for børn og voksne, for raske*

og folk med kræft eller forhøjet kræft risiko, udtaler Ditte Staun, som er talsperson for Folkebevægelsen mod EU.

- *Der er ikke længere garanti for, at økologiske kødprodukter er fri for nitrit. Fremover vil varer med det danske røde økologi-mærke ikke være sikret mod denne gift, hvilket er et groft angreb på økologibegrebet. Folkebevægelsen mod EU opfordrer derfor producenter og detailhandel til at lancere sig på nitrit-fri økologivarer. Vi må alle kræve vores ret til, at økologibegrebet bevares intakt, og vi må sikre den glæde det er at kunne spise ærlig og værdig mad.*

Danmark ud af NATO

I mine unge dage i DKP – og det er snart længe siden – var et af partiets og dermed også en af mine hovedopgaver i kæmpe for Danmarks udtræden af NATO. Den parole samlede dengang mange mennesker, men som tiden gik, blev der vel færre og færre, der troede på det som reel mulighed. Og så gik parolen efterhånden i glemmebogen.

Forhåbentlig sker der ikke det samme med parolen Ud af EU – men selv om det er lykkedes et par gange at få et NEJ til konkrete forslag, så er der næppe mange, som for alvor tror på den sag som helhed længere.

Men nu har USA åbenbart fået virkelig alvorlige problemer i både Afghanistan og ikke mindst i Irak. Efterhånden

lyder der stadig kraftigere toner fra den anden side af dammen om, at NATO så i fremtiden i højere grad må drages aktivt med ind i USA's militær- og udenrigspolitik over for alle dem, USA nu engang ikke kan lide. Kort sagt, NATO bliver mere og mere tiltænkt den opgave at rydde op efter USA's hærgen og sætte lidt plaster hist og her på sårene efter vores åh, så demokratiske civilisations hærgen overalt.

Men her tror jeg efterhånden, vi er ved at nærme os et punkt, hvor den gamle parole om Danmark ud af NATO nok kunne komme til ære og værdighed igen. Modstanden mod Irakkrigen er efterhånden til tage og føle på – og hvis de sidste blodige tiltag ikke skaber

mirakler (hvad næppe er sandsynligt, tværtimod!), så kan modstanden mod hele dette i sandhed vanvittige eventyr – inklusive nye forventede eventyr overalt i verden med alt, hvad dertil hører – nok efterhånden få stemningen til at slå om også herhjemme, vel i hele Europa.

Jer foreslår derfor, at parolen DANMARK UD AF NATO igen bliver sat på dagsordenen, ja, mere end det, bliver taget op som central opgave i hele den kommunistiske bevægelse, gerne på international basis.

Gør dette til fælles opgave for alle K-partier i det mindste i Danmark!

Raymond Swing
Medl. af DKP

DGS og regeringens 'globaliseringsstrategi'

Regeringen fremlægger sin globaliseringsstrategi som progressiv og nyskabende, men mange af initiativerne er i virkeligheden en tilbagevendende til tidligere tiders pædagogiske fejltagelser.

Forsvarer man uddannelsessystemet mod socialt sorterende niveaudeling af eleverne, testterperi og forældet faglighed, bliver man opfattet som modstander af udvikling – men faktisk er det jo et forsvar for de fremskridt, vi har opnået, og som bør danne grundlag for reelle nyskabelser.

Regeringens tale om innovation og kreativitet som vigtige indsatsområder er paradoksalt, fordi de foreslåede tiltag

angriber mange af de områder, hvor netop disse kompetencer udvikles. Afskaffelsen af 10. klasse, som vi kender den, øget adfærdsregulering via SU'en og forskning styret af erhvervslivets kortsigtede behov gør alt sammen uddannelsessystemet mere ensporet. I stedet for at forsøge at indføre en regulær motorvej gennem uddannelsessystemet, hvor mange vil ende i nødsporet, skal innovation og kreativitet sikres ved at gøre plads til mangfoldigheden, alternativerne og flere forskellige veje gennem uddannelsessystemet.

Den samfundsøkonomiske logik, der ligger bag ønsket om at få de studeren-

de hurtigere igennem, rummer potentielle for et gedigent bagslag. Regeringen vil opnå deres mål gennem adfærdsregulering og økonomisk pisk. Det vil ganske givet presse nogen til hurtigere start, men vil helt sikkert også få den konsekvens, at færre starter og færre gennemfører en videregående uddannelse, og det kan for alvor give os økonomiske kvaler. Fremtidssikringen ligger i at få flere til at uddanne sig, ikke i 'hurtigere igennem'-mantraet.

Uffe Lembo
Formand for DGS

Storbonden

Anders Rasmussen var sammenbruddet nær
da han blev tilset af lægen.

Dette skyldtes hans undersåtters oprør,
thi de havde fået nok af dennes egenrådige lederstil
- et yderligere bevis for

at ingen nok så selvindbildt nar kan regere mod folkets vilje,
- fylde dem med løgn og bedrag,
uden at det på sigt medfører
de alvorligste personlige konsekvenser.

Budskab fra Græsrodderne

Tilslut dig budskabet
fra græsrodderne på

[www.budskab
fragrasrodderne.dk](http://www.budskab
fragrasrodderne.dk)

Budskab fra Græsrodderne

NB

Af mange gode grunde har jeg ikke været meget opmærksom på terrorpakken anden del. Jeg kan jo ikke tage mig af alting, og der er nok nogen andre, der tager sig af den del.

Jeg bliver rystet, da jeg hører

- at der kun har været tre uger til at komme med indsigelser og kommentarer til en afhandling i lovsprog på 300 sider.

- at ingen kan nå at gennemgå og diskutere indsigelserne, før loven forelægges.

- at politiet får direkte adgang til pasagerlister uden om flyselskaber m.m.

- at dette ikke fremgår af lovforslaget, men kun af bemærkningerne.

- at politiet får ret til at stille krav til kvaliteten af video-overvågningsudstyr.

- at telefon-aflytninger gælder personen og familie, venner og bekendte, uanset hvor man ringer fra.

- og en hel masse andet.

Vi skal ikke la' os kue

Jeg tænker, at det betyder, at de kan finde begrundelser for at overvåge hvem som helst hvornår som helst, at det bliver et moralsk spørgsmål, der skal tages stilling til, hver gang jeg involverer mig i alt andet end det, der har fået myndighedernes blåstempling – og hvad har det?

Jeg skal tage stilling til, om jeg vil udsætte mine venner og min familie for overvågning. Det betyder, at mine venner måske vil vælge mig fra, hvis jeg giver udtryk for holdninger, der ikke er i overensstemmelse med de herskendes.

Det betyder, at jeg er i farezonen for overvågning, så snart jeg udtaler mig til andre end dem, jeg ved, jeg er enig med. Allerede nu skal man åbenbart være sig for at udtale sig overhovedet, der kan jo være et skjult kamera i nærheden.

Det er åbenbart lykkedes så godt at få plantet frygten for det ukendte – en eller anden udefinerlig katastrofe – så dybt i befolkningen, at holdningen mange steder er, at det er bedre at lade sig overvåge end at risikere det ukendte.

Samtidig med at denne frygt for noget ukendt, der kan true os, skaber grundlaget for en overvågning, der kan fjerne alle kritiske røster, er omtalen af det, der virkelig truer os, forsvundet fra medierne, eller det bliver betegnet som en trussel mod samfundet, som f.eks. det at støtte irakernes modstand mod Irak-krigen og dens rædsler.

De virkelige trusler kræver uendelige mængder af lidelser og dødsfald hver dag: Omfattende forringelse af fødevarernes værdi. Kemisk forurening, tungmetaller og radioaktiv stråling via jord, vand og luft. Udryddelse af folkeslag og kulturer. Nedbrydning af naturens kredsløb på jorden og i atmosfæren. Krige og anvendelse af atomvåben nu og i fremtiden, i Irak og i rummet.

Disse trusler burde kræve alle vores kræfter, viden og fælles omtanke og være den vigtigste del af dagens politiske opgaver, men tværtimod får vi den besked, når vi bekymrer os for meget, at enhver må tage vare på sit eget liv, og disse problemer er for store for den enkelte. Luk katten ind, så fugleinfluenzaen ikke tager os. Løb en tur, spar på vandet, og spis piller til.

Jeg har ikke tænkt mig at tie stille, det håber jeg heller ikke, du har. Der er ikke noget valg, hvis mine børn og børnebørn og børnebørns børn skal opleve fremtiden.

GBE

OKTOBER BOGBUTIK

København

Egilsgade 24, Kld.

2300 København S

35 43 49 50

Mandag-fredag 14-17.30

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

Venner og bekendte og samarbejdspartnere inviteres til en festlig og fredelig eftermiddagsreception den sidste dag i påsken.

Mandag den 17. april, kl. 15 - ca. 19

på Karens Minde Kulturhus i pavillon'en,

Wagnersvej 19, 2450 SV

Jeg vil gerne sammen med jer fejre, at jeg på denne dag fylder 60 og derfor kan gå på efterløn og arbejde på fuld tid for en fredelig verden med plads til alle.

Jeg ønsker ingen gave, men derimod gerne et tilskud til afholdelsen af Fredsfestival 2006.

Kærlig hilsen

Gerd Berlev

Terrorlove angriber ret til faglig aktivitet

Allerede ved regeringens fremsættelse af terrorlovene blev det påstået, at det også ville rette sig mod faglige aktiviteter og aktioner. Som det tydeligste eksempel blev der draget paralleller til RiBus-konflikten i 1995. Det er nu ikke længere en løs påstand, men den rene skinkerlige virkelighed.

Vi har med forbuddet mod foreningen Oprørs hjemmeside og angrebene på deres solidaritet med befrielsesbevægelserne FARC og PFLP set, hvordan solidaritetsarbejde forbydes med terrorlovene i hånden. Vi har oplevet, at Greenpeace som organisation er blevet dømt for terror, fordi medlemmer af organisationen hængte et banner ud fra Landbrugsrådets bygning i København, Axelborg.

Et banner = terrorvirksomhed! Danmark anno 2005!

Det synes oplagt, at faglige aktivister i situationer ville benytte sig af samme fredelige aktionsmetoder, der altså efter præcedens må afføde den samme dom.

Trods dommene diskuteres der fortsat, hvorvidt terrorlovene også er vendt mod faglig aktivitet.

På en af 3F nylig afholdt konference om netop dette spørgsmål, erklærede Morten Bødskov, retsordfører for Socialdemokraterne, at der overhovedet ikke er nogen grund til bekymring over terrorlovene:

- Faglige aktioner er ikke terror. Selv hvis I blokerer bybusser og smadrer en rude under blokaden, vil I ikke blive dømt som terrorister.

I betragtning af, at Morten Bødskov og Socialdemokraterne lagde stemmer til vedtagelsen af terrorlovene, så kan det jo ikke undre, at de forsøger at forsvare sig med uskyldighedens tale, men det er blot i situationen forbløffende, hvordan de kan udstille deres i bedste fald naivitet og i værste, men langt mere sandsynlige fald kyniske omgørelse af sandheden.

Nye stramninger af terrorlovene forberedes med støtte af socialdemokratiske mandater – uden nogen nævneværdige protester fra den etablerede fagbevægelse

Faglig kommentar

De mest standhaftige tvivlere om terrorlovens konsekvenser kan hæfte sig ved, at der endnu ikke er faldet terror-domme over faglige aktivister, hvorfor hele diskussionen må anses for at være fiktiv, indtil det modsatte er bevist.

Stort set på samme tidspunkt for konferencens afholdelse blev fagligt aktive imidlertid nægtet adgang til Fredericias havn med henvisning til terror-sikring af havnen.

Formålet med besøget var at støtte 18 strejkende søfolk på skibet M Pioneer i deres kamp for bedre løn og arbejdsforhold. De arbejder til en løn, der er en fjerdedel af den internationale mindstesats. De besøgende, som bestod af John Poulsen, formand for havnearbejdernes landsklub, og to repræsentanter fra det internationale transportarbejderforbund ITF, blev nægtet adgang til havnen netop med henvisning til loven om terror-sikring af havne.

Det er blevet muligt, efter at havne i hele verden har indført en såkaldt ISPS-kode (International Ship & Port Security Code), som alle havnearbejdere er blevet udstyret med. Den giver blot havnearbejderne adgang til deres egen havn og kun, når de har arbejdsopgaver på havnen.

Den 1. juli 2004 blev systemet indført i Danmark gennem et EU-direktiv som led i sikringen mod terrorangreb,

oplyser 3F.

Da de tre repræsentanter insisterede på at få adgang, fik de udstedt et endags adgangskort, men efterfølgende fik det andre konsekvenser:

- En kollega og jeg fik besked om, at Fredericias havn havde suspenderet vores adgangskort til havnen, mens de overvejede, hvordan de skulle forholde sig til situationen fremover, fortæller Kjartan Gudmondsson, den danske ITF-repræsentant.

Ole Nors, formand for havnearbejderne i Aalborg, beskriver meget præcist, hvilke faglige konsekvenser terror-sikringen kan få:

- Lovlige faglige støtteaktioner hører hjemme på havnen. Ikke i en park i nærheden. Hvis ikke vi får mulighed for at hjælpe underbetalte søfolk som dem på M Pioneer, hvem gør så? Lige nu kan havnemyndigheder holde os ude.

De 18 strejkende søfolk måtte til sidst opgive deres strejke uden resultat.

Netop havnearbejderne i Aalborg har fået lov at sluge den samme bitre pille.

- Vi har fået en fagretslig dom om, at sikkerhedsopgaver i forbindelse med bestemte skibstyper ikke skal varetages af havnearbejdere, men af myndighederne. Faktisk må havnearbejderne slet ikke være til stede. Vi har kun adgang, når vi er udmønstret til opgave, fortæller Ole Nors.

Ikke desto mindre forberedes nye stramninger af terrorlovene – med støtte af socialdemokratiske mandater – uden nogen nævneværdige protester fra den etablerede fagbevægelse.

Det mest radikale forslag på konferencen kom fra Caja Bruhn fra 3F's internationale udvalg i hovedstadsområdet:

- Jeg vil opfordre afdelinger og forbund til at indsende høringsvar til justitsministerens forslag til den nye terrorpakke, der giver politi og efterretningstjeneste endnu flere beføjelser. FJ